

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 256

Dimarts, 11 de març de 2008

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

PRESIDÈNCIA DE L'H. SR. JOSEP M. RAÑÉ I BLASCO

Sessió núm. 16

S U M A R I

Proposta de resolució

sobre el magatzem temporal centralitzat de residus nuclears (tram. 250-00289/08) p. 3

Proposta de resolució

sobre el projecte per a emmagatzemar gas prop d'Alcanar (Montsià) (tram. 250-00340/08) p. 8

Proposta de resolució

sobre la reactivació efectiva de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (tram. 250-00379/08) p. 10

Proposta de resolució

sobre la moderació fiscal a Catalunya (tram. 250-00380/08) p. 13

Proposta de resolució

sobre l'assumpció de responsabilitats per l'apagada elèctrica de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 250-00382/08) (retirada) p. 18

Proposta de resolució

sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components de les joguines comercialitzades a Catalunya (tram. 250-00520/08) p. 18

Proposta de resolució

sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components dels articles de puericultura que es comercialitzen a Catalunya (tram. 250-00521/08) p. 20

Proposta de resolució

sobre l'establiment d'una deducció en l'impost de societats a les empreses que implantin mesures per a afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar (tram. 250-00561/08) p. 21

Proposta de resolució

sobre el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya i la creació del consorci a què fa referència l'Estatut (tram. 250-00589/08) p. 23

Proposta de resolució

sobre la publicació de les balances fiscals (tram. 250-00603/08) p. 25

→

Proposta de resolució

per la qual s'insta el Govern a presentar un informe sobre els components més rellevants de l'augment de preus (tram. 250-00604/08) p. 33

Sol·licitud de compareixença

de representants de la coordinadora Tanquem les Nuclears perquè exposin l'impacte ambiental de les incidències de funcionament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs (tram. 356-00262/08) p. 35

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 16

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i vuit minuts. Presideix el Sr. Rañé i Blasco, acompanyat del vicepresident, Sr. Millo i Rocher, i del secretari, Sr. Dilmé i Vert. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Bayona i Rocamora.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Corominas i Díaz, Sr. Fernández Teixidó, Sr. Morell i Comas, Sr. Pellicer i Punyed, Sra. Pifarré i Matas, Sra. Ruiz i Isern i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Capdevila Tatché, Sra. Carreras Tort, Sr. Comín Oliveres, Sra. Martínez-Sampere Rodrigo i Sr. Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bertran Arrué, Sr. De los Ríos i Martínez, Sra. Gomà i Pons i Sr. Quera i Carré, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Olano i García, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Pané Sans i Sr. Pi i Noya, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el magatzem temporal centralitzat de residus nuclears (tram. 250-00289/08). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 115, 62; esmenes: BOPC 146, 35).

2. Proposta de resolució sobre el projecte per a emmagatzemar gas prop d'Alcanar (Montsià) (tram. 250-00340/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 139, 13; esmenes: BOPC 170, 8).

3. Proposta de resolució sobre la reactivació efectiva de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (tram. 250-00379/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 146, 45).

4. Proposta de resolució sobre la moderació fiscal a Catalunya (tram. 250-00380/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 146, 46).

5. Proposta de resolució sobre l'assumpció de responsabilitats per l'apagada elèctrica de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 250-00382/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 146, 47).

6. Proposta de resolució sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components de les joguines comercialitzades a Catalunya (tram. 250-00520/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 185, 71).

7. Proposta de resolució sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components dels articles de puericultura que es comercialitzen a Catalunya (tram. 250-00521/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 185, 71).

8. Proposta de resolució sobre l'establiment d'una deducció en l'impost de societats a les empreses que implantin mesures per a afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar (tram. 250-00561/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 188, 34).

9. Proposta de resolució sobre el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya i la creació del consorci a què fa referència l'Estatut (tram. 250-00589/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 194, 54).

10. Proposta de resolució sobre la publicació de les balances fiscals (tram. 250-00603/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 200, 34).

11. Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a presentar un informe sobre els components més rellevants de l'augment de preus (tram. 250-00604/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 200, 35).

12. Sol·licitud de compareixença de representants de la coordinadora Tanquem les Nuclears davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè exposin l'impacte ambiental de les incidències de funcionament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs (tram. 356-00262/08). Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Senyors diputats, senyores diputades, si els sembla bé, comencem la sessió de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost. Avui tenim un ordre del dia força llarg.

Proposta de resolució

sobre el magatzem temporal centralitzat de residus nuclears (tram. 250-00289/08)

Per tant, comencem amb el primer punt: la Proposta de resolució sobre el magatzem temporal centralitzat de residus. Aquesta és una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. El Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, juntament amb Esquerra Republicana de Catalunya, va presentar aquesta proposta de resolució, que fa referència, evidentment, únicament i exclusivament al que el seu títol diu, és a dir, al posicionament d'aquest Parlament sobre la possible instal·lació d'un magatzem de residus nuclears a Catalunya.

No és cap sorpresa per a ningú dir que els grups que ho proposem som contraris a l'energia nuclear. De fet, el nostre grup va proposar, ha proposat al Govern central, un pla de tancament públic, conegut, ordenat, de les centrals nuclears, l'abandonament d'aquest tipus d'energia. I no només no s'ha fet això sinó que en aquests moments es planteja a Catalunya..., hi ha una amenaça damunt del territori que hi hagi, en el nostre territori, un magatzem de residus nuclears. Això que se'n diu un ATC, un magatzem temporal de residus.

Aquí s'hi ajunten dues problemàtiques. Per una part, la intrínseca de la perillositat d'una instal·lació d'aquest tipus. Però la més important, al nostre criteri, és que estem parlant d'un magatzem, i no sabem quina quantitat hi haurem d'emmagatzemar, perquè ningú no ens ha dit si serà per a les centrals actuals, per a les actuals que anirem tancant, per a les que anirem mantenint més les que anirem fent de noves. Com podem discutir de magatzems nuclears sense haver dit abans quina és l'alternativa, al nostre país, amb relació a aquesta energia?

Hi ha un segon aspecte també important: totes les veus apunten que el territori receptor d'aquesta instal·lació serien les Terres de l'Ebre. Una vegada més, allò que altres no volen va cap a un territori que, recordem-ho, ja té tres centrals nuclears en funcionament, i una parada; ja té unes instal·lacions de cicle combinat; ja té uns polígons petroquímics, i que sembla que sempre es vulgui convertir, aquell territori receptor, en allò que altres rebutgen.

Per tant, la nostra proposta és clara, i en aquest sentit es manifesta: es tracta de dir que el Parlament de Catalunya no vol que una instal·lació d'aquestes característiques, plantejada, a més, al marge d'un debat sobre el futur de l'energia nuclear, per tant, que pot servir de contrapartida, que pot servir d'excusa per a un desenvolupament nuclear posterior, sigui situada a la nostra zona. I aquest..., hem estat intentant arribar a transaccions amb altres grups, però en última instància es tracta de si obrim o tanquem la porta a una instal·lació d'aquest tipus; i el nostre grup, òbviament, mai no obrirà la porta a la instal·lació d'un magatzem temporal nuclear al territori de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per defensar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Amb independència de l'opinió que puguem tenir sobre les fonts de generació d'energia elèctrica, en aquest cas, de l'energia nuclear, la realitat és que en el país, a l'Estat, hi ha vuit centrals en funcionament; dues que estan tancades, José Cabrera i la de Vandellòs I. Aquí hauríem d'afegir altres instal·lacions susceptibles de generació de residus de baixa, mitjana i alta radioactivitat, no? Alguns d'ells, els de baixa i mitjana activitat, doncs, tenen la seva solució en el magatzem del Cabril. Residus d'alta activitat o

combustible gastats en aquests moments, estan ubicats a les piscines de les mateixes centrals, amb una gran..., amb un grau d'ocupació per sobre del 60 per cent, ja en aquests moments. En tot cas, a Vandellòs II, el 54 per cent, que és la que està per sota d'aquests paràmetres. I les altres dues centrals nuclears que tenim a Catalunya, doncs, el grau de saturació prevista és al voltant de l'any 2013, 2014.

La Comissió d'Indústria del Congrés dels Diputats –no és casualitat, qui té la competència en energia nuclear és l'Administració central, és la Comissió d'Indústria del Congrés de Diputats–, per resolució unànime de tots els grups parlamentaris representats al Congrés de Diputats –que em sembla que pràcticament els que estem avui en aquesta cambra hi som tots, i tots vam votar-hi a favor–, vam fixar i acordar que l'estratègia espanyola en el camp dels residus nuclears passava per disposar d'un magatzem temporal centralitzat. En algun indret de l'Estat espanyol. Un magatzem centralitzat, en aquest cas, per garantir què? Home, per garantir unes condicions de seguretat del combustible gastat i dels residus d'alta activitat, per garantir la seguretat de les persones, també del medi ambient.

La solució proposada, al Congrés de Diputats, amb l'acord de tots els grups parlamentaris, passava –la solució espanyola– per un magatzem temporal centralitzat, tipus bòveda, és a dir, per entendre'ns, una nau industrial d'unes característiques un pèl diferents, no?, del que seria una nau industrial tipus; que fos operativa durant seixanta anys, que ens permetés debatre amb tranquil·litat quina ha de ser, i analitzar també, la solució o la presa de solució definitiva per guardar aquests materials d'alta activitat que surten de les centrals nuclears.

Les tecnologies utilitzades per emmagatzemar el combustible gastat i els residus de mitjana i alta intensitat tenen una àmplia i una contrastada experiència internacional, ja que estan en operació en aquests moments en múltiples instal·lacions a tot el món, com em consta i com ens consta a tots plegats, que tots els que estem en aquesta sala sabem i coneixem.

En definitiva, per això nosaltres hem presentat l'esmena que hem presentat a la proposta de resolució, a banda d'altres debats, no?, al voltant de l'energia nuclear o d'un calendari que alguns grups estan sol·licitant. Nosaltres pensem que cal abordar el debat un cop aquella instància que té competències per fer-ho i per fer la proposta, que és el Govern central, la faci, coneguem amb exactitud la seva posició, coneguem també amb exactitud quin és el pla que tenen al voltant del magatzem temporal centralitzat, perquè en aquests moments no el coneixem. I creiem que el debat s'ha de produir un cop es conegui el calendari i la ubicació.

En una instal·lació d'aquestes característiques –i també aquest era el sentit d'una part de l'esmena que proposem– s'han de prioritzar les exigències de seguretat, i sobretot s'ha de prioritzar una altra qüestió que a nosaltres ens sembla important, que és el consens polític, territorial i social, com a condició imprescindible per a la seva ubicació.

En qualsevol cas, i al marge de l'opinió que puguem tenir al voltant de l'energia nuclear, el que hem de fer és gestionar el problema. Tenim un problema de residus nuclears que cal abordar. I cal que sapiguem..., i que, més enllà dels discursos que a vegades fem, hem de ser també capaços d'explicar en el conjunt dels territoris i a la ciutadania que si no se soluciona aquest problema, doncs, cada instal·lació nuclear haurà d'abordar la solució dels seus residus, un cop les piscines on en aquests moments s'estan emmagatzemant el combustible gastat i els residus d'alta activitat estiguin saturades.

I els recordo, també, que a Catalunya tenim tres centrals nuclears en funcionament i una desmantellada; que, per cert, els residus que va generar aquesta central nuclear, que ara estan emmagatzemats a França, l'any 2010 han de tornar al seu lloc d'origen.

Per tant, nosaltres creiem que, més enllà de les posicions centrals d'alguns, més enllà de les tàctiques d'altres, del que es tracta és d'abordar amb seriositat i amb serenitat no el debat de l'energia nuclear, no el debat de les centrals nuclears, sinó el debat de com abordem la gestió dels residus nuclears que han generat i que estan generant les actuals centrals nuclears en funcionament en el país.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara obrirem la intervenció de la resta de grups que no han pres la paraula. En primer lloc, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pellicer.

El Sr. Pellicer i Puyed

(Atès que per raons tècniques no ha quedat enregistrada la intervenció de l'orador, tot seguit se'n reproduïx el discurs validat pel lletrat de la comissió)

Senyor president... Senyores diputades i senyors diputats, amb independència de si s'està o no a favor de l'energia nuclear, quan estem parlant d'un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears estem parlant d'un cementiri nuclear.

Aquest magatzem contindria residus radioactius d'alta intensitat procedents de les centrals nuclears de tot l'estat espanyol, i això ho diu i ho especifica la Ponència d'Energia del Congrés d'Espanya que va ser aprovada el 2004. Però, senyores i senyors diputats, de quants quilos de residus estem parlant? De quant de temps estem parlant? En qualsevol cas, estem parlant d'hipotecar el territori per a tota la vida i d'hipotecar els termes municipals de l'àmbit en el qual s'ubiqui. Un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears és un punt de dipòsit, un contenidor de residus radioactius d'alta intensitat i de combustible gastat. Estem parlant d'un dipòsit per a milers d'anys, que sempre té vida i que, per tant, comprometem el futur de la zona.

Senyores diputades i senyors diputats, vostès no creuen que ja en tenim prou? Per què sempre miren al sud i no cap a una altra banda? El sud de Catalunya, i concretament les comarques del Camp de Tarragona i les Terres

de l'Ebre no han complert i contribuït prou en la seva quota de solidaritat, suportant tres centrals nuclears, així com altres infraestructures energètiques? És més, a sobre, la nostra demarcació contribueix, però paguem igual la factura de la llum que altres; és a dir, cap descompte però suportem totes les infraestructures energètiques.

Els nostres municipis han presentat mocions en sentit contrari a la instal·lació d'aquest cementiri nuclear. El territori se l'ha d'escollar, senyor Terrades, cosa que vostès no fan des del PSC, i aquest Parlament ha de donar suport a les demandes del territori, que per això està i així ho farem.

Per cert, els enumeraré les instal·lacions de magatzems que hi ha previstes a la nostra zona perquè en tinguin coneixement. Se'ns proposa un magatzem temporal centralitzat de residus nuclears. Se'ns proposa fer un projecte per l'emmagatzematge de gas a prop del municipi d'Alcanar. Està en estudi un projecte per a l'emmagatzematge de gas entre els termes municipals de Reus i Riudoms. Què més ens cal, senyores diputades i senyors diputats? Què més ens cal? Més debat? No el volem. Quina ha de ser la posició del Govern? Ja els la diré jo: la posició del Govern hauria de ser la de fer costat al territori.

Nosaltres tindrem una posició favorable a la proposta de resolució, com no podria ser d'altra manera.

I senyor Terrades, estem al Parlament de Catalunya i defensaré sempre el territori, per això m'han elegit. I per cert, no eren vostès qui anaven darrere les pancartes? Què els passa ara? Canvi ideològic, potser, o acomodament al Govern? Com canvien les coses, senyor Terrades. I miri, avui tenen un altre problema, perquè ni dins el Govern s'entenen, i per això es quedaran sols en aquesta votació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. De los Ríos i Martínez

Gràcies, senyor president. Efectivament, hem presentat aquesta proposta de resolució conjuntament entre Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa amb un doble objectiu. Per un costat, el que busquem és un pronunciament clar i sense dubtes del Parlament de Catalunya, mostrant el rebuig a la possible instal·lació d'un magatzem temporal centralitzat per a residus nuclears, no només a les comarques de la Ribera d'Ebre, Terra Alta i Baix Camp, que és on sembla que sona que podria anar el que el Govern de l'Estat està pensant on ubicar aquest magatzem, sinó també, per extensió, a tot el territori de Catalunya. Per tant, un primer objectiu, que és un pronunciament clar del Parlament de Catalunya.

I el segon objectiu és donar un mandat des d'aquest Parlament al Govern de Catalunya perquè faci tot el possible per sol·licitar al Govern de l'Estat una presa

de posició clara i definitiva en el sentit de desestimar qualsevol ubicació de magatzem temporal centralitzat també en territori de Catalunya.

Per tant, el doble objectiu és aquest: un pronunciament, però també una clara voluntat d'impuls, en aquest sentit, des del Parlament de Catalunya cap al Govern de Catalunya, en el sentit de sol·licitar a l'Estat aquesta presa de posició clara.

Evidentment, avui s'han donat moltes raons, que subscriu, i bàsicament són dues. Per un costat, hi ha tot el debat sobre l'energia nuclear, que aquí ha sortit. I, de fet, és un debat que s'està plantejant un magatzem en aquests moments, però sense haver acordat un calendari de desmantellament del que serien les centrals nuclears per part del Govern de l'Estat, que és qui té competències en aquesta matèria.

I en aquest sentit és on trobem que no s'està aplicant el sentit comú. És a dir, primer parlem del calendari, primer parlem del pla de desmantellament –també podem parlar de la quantitat de residus–, i després parlarem del magatzem. Per tant, hi ha una primera fase i una segona fase. I en aquests moments s'està posant el carro per davant dels bous.

Però també hi ha una segona raó, i aquesta és la raó territorial. Quan es parla de les primeres comarques on podria anar aquest magatzem, comarques del Principat de Catalunya, de seguida ja surten aquestes comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre. Efectivament, plou sobre mullat –plou sobre mullat.

Aquestes comarques del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre, en matèria energètica, entenem des del nostre grup parlamentari que ja han estat solidàries. Ja han estat molt solidàries, més que solidàries. Tres reactors nuclears; s'estan implantant centrals de cicle combinat; quan s'està parlant de la implantació d'energies alternatives, en aquest cas, l'èolica, que també necessita un consens –també– amb el territori, només es parla de determinades comarques, també del Camp de Tarragona, també de les Terres de l'Ebre, quan altres comarques del país també tenen unes condicions climatològiques adequades per implantar energia èolica, i només es mira, sempre, cap al sud del Principat –sempre cap al sud del Principat.

És, per tant, una qüestió, també, d'equilibri territorial, d'equitat territorial i de justícia territorial. És, doncs, per aquests dos objectius i per aquestes dues raons que demanem a la resta de grups parlamentaris –de la mateixa manera que ho ha fet el diputat Daniel Pi d'Iniciativa– el vot favorable a aquest pronunciament, que realment el territori ho està esperant. Perquè, efectivament, aquesta voluntat del Govern espanyol de poder implantar aquest magatzem no compta en aquests moments amb cap consens social i territorial en aquestes comarques.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Senyor Pellicer, em sembla que m'han dit que no s'ha gravat el tema, malgrat que jo he

sentit un primer copet. Podem fer dues coses: si vostè ho pot passar per escrit, i ho donaríem per reproduït en l'acta, si li sembla bé. Vull dir, ho dic perquè puguem fer-ho i que en l'acta consti completament la seva intervenció. Suposo que, a més a més, quedarà gravat..., unes altres..., però si li sembla bé...

El Sr. Pellicer i Puyed

No es preocupi, senyor president, li ho passaré per escrit per tal que en pugui tenir constància i els serveis de traducció de la casa puguin fer-ho amb tranquil·litat.

El president

Moltes gràcies, i ho lamento perquè quan ho ha provat a mi m'ha semblat sentir un copet al micròfon i que, per tant, funcionava. I sí que és veritat que la seva veu ha omplert la sala d'una manera que semblava que els mitjans tècnics no feien falta. Però, en tot cas, lamento la confusió.

Passem ara, si els sembla bé, la paraula a la representant del Grup Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. La veritat és que, com s'ha dit, no es tracta, a través d'aquesta proposta de resolució, de si el Parlament de Catalunya es manifesta a favor o no de l'energia nuclear. No és ni la forma ni el moment adequat per establir aquest debat de l'energia nuclear. I el nostre partit el que farà és aplicar el sentit comú, atès que no tenim una proposta i atès que en la mateixa proposta de resolució diu que alguns ajuntaments han mostrat públicament el seu interès per acollir aquesta instal·lació. En tot cas, a qui haurien de convèncer que no accepti aquesta instal·lació és als ajuntaments.

Nosaltres no ens podem manifestar sobre un projecte que és un conjunt de rumors, de sensacions, i únicament ens manifestem sobre projectes... I només els volem dir una qüestió: que vostès mateixos, que són socis del Govern de Catalunya, dels socialistes, sembla que no tenen prou confiança en el seu Govern de Catalunya, i en el que estableix el mateix Estatut de Catalunya en l'article 45.1, quan diu que els poders públics han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries.

Naturalment, nosaltres, que estem a l'oposició, considerem que en el moment adequat, de conformitat amb la proposició que es va aprovar el 21 de desembre del 2004 per unanimitat, doncs, si és que realment s'ha d'ubicar a Catalunya, es farà en el lloc adequat i amb les mesures adequades. Si és que s'ha de fer a Catalunya, cosa que encara, doncs, estem pendents que el Govern de l'Estat i el de Catalunya diguin que serà d'aquesta manera.

Per tant, el Partit Popular de Catalunya no es manifestarà sobre hipotitzables, sobre qüestions que realment avui en dia no tenen una concreció ni hi ha tramitada una documentació respecte d'això. Per tant, no ens podem pronunciar sobre el rebuig d'una instal·lació que no sabem quan ni a on ni de quina manera. I, respecte al mandat al Govern, considerem el mateix, que s'ha de veure quina ubicació, de quina manera. I, per tant, no

podem manifestar-nos sobre la sollicitud i sobre l'adequació o no d'aquesta infraestructura.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula l'illustre diputat senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En la línea de lo que ha manifestado la anterior representante del Grupo Popular, nosotros entendemos que la indeterminación de la propuesta de resolución nos hace innecesario el pronunciamiento en cuanto a la definición de si debe estar o no debe estar ubicado en Cataluña el almacén temporal centralizado de residuos nucleares, el ATC.

Es cierto que en España existe un almacén de residuos de media y baja actividad –en el Cabril, Córdoba–, y está pendiente de crear un almacén centralizado de alta actividad en algún lugar de España. Nos parece más adecuada la propuesta que realiza el Grupo Socialista en su enmienda, en la medida que establece una petición de información al Gobierno del Estado sobre el estado de la cuestión. Entendemos que la competencia de esta materia es estatal, es decir, el control de la energía nuclear y, en consecuencia, también el de los residuos nucleares competencia del Estado; y, en primer lugar, lo que se necesitará es tener información al respecto.

También es verdad que ahora mismo el grado de control de los residuos de alta actividad es insuficiente en España. Hemos de recordar que se almacena en las piscinas de cada central nuclear, y después se pasan a contenedores de cada una de las plantas nucleares. Tenemos que ese es un mecanismo insuficiente, limitado y que hay que corregirlo.

Y con independencia de que se esté o no a favor de la energía nuclear y que se esté o no a favor de la moratoria nuclear, es así que, en todo caso, cuando se concrete y se defina el lugar en el que se va a producir el almacén, se logre el consenso social y político suficiente, y territorial, sería conveniente hablar de ello.

En todo caso, el efecto NIMBY en materia de comunidades nos parece inadecuado. Es decir, hablar aquí de «no en mi comunidad y sí en la otra», pues creo que no es apropiado. Corresponde la ubicación, definir, en caso de que se acuerde, al Gobierno del Estado, dónde se va a determinar; y por ello no nos vamos a pronunciar ni a favor ni en contra, y ya anunciamos la abstención de nuestro grupo en esta materia.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, per posicionar-se sobre l'esmena plantejada, té la paraula l'illustre diputat senyor Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies. Jo, la veritat, és que estic una mica sorprès, perquè els parlaments de les diferents autonomies

de l'Estat espanyol, alguns on hi ha majoria del Partit Socialista i d'altres on hi ha majoria del Partit Popular, no han tingut absolutament cap problema a aprovar propostes de resolució que són molt semblants a aquestes. No entenc per què el que allà es pot fer aquí està mal fet.

Mirin, la nostra estratègia, la nostra..., la feina que nosaltres volem fer amb el magatzem temporal centralitzat..., el que volem plantejar és una qüestió molt simple, i és que volem parlar de la qüestió dels residus nuclears. No neguem aquest debat, en absolut. Però el que no es pot fer és donar la solució abans de plantejar el problema. Podem parlar de quants residus nuclears caldrà tractar en el nostre país, i el nostre criteri és que han de ser els menys possibles.

Per això, precisament, plantegem que l'ordre correcte de fer les coses és: primer, plantegem com abandonem l'energia nuclear, en quins terminis, en quins períodes. A continuació sabrem quines quantitats de residus, actuals i futures, haurem de tractar. I a partir d'aquí tindrem –l'haurem de buscar, col·lectivament– el millor tractament per a aquests residus. El que no volem, el que no podem fer, el que no és responsable de fer és obrir la porta i després, com que ja tenim solucionat el problema dels residus –falsament solucionat, per descomptat–, llavors ja podem tirar endavant altres propostes d'energia nuclear.

Per tant, no em parlin d'efecte NIMBY, que no estem parlant d'això. Estem parlant d'una cosa totalment diferent. Si fem les coses com s'han de fer, en matèria d'energia nuclear. I una cosa, per cert: en la decisió del Congrés de Diputats, en la qual va haver-hi la proposta de començar l'exploració pels cementiris nuclears, el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa hi va votar en contra.

Una altra cosa. M'ha entès, senyor Terrades, quan ha parlat de la tàctica. Però em sembla que em sobreestima, perquè jo no podia preveure que això es veuria avui. I, d'altra banda, li recordo que qui ordena els debats és la presidència; a mi fa quatre dies em deien que no anàvem prou de pressa a portar aquest tema aquí. Per tant, això a mi no m'ho planteji.

I, finalment, l'aspecte territorial. Com es pot parlar de consens si tots els grups hem rebut les decisions dels diferents ajuntaments, dels diferents consells comarcals, dient que no ho volen, que no volen que en aquelles zones hi hagi més instal·lacions energètiques, i particularment que hi hagi un magatzem d'aquest tipus? Escoltin, si estem dient que perquè hi hagi una instal·lació ha d'haver-hi consens, un consens polític, territorial i social, em sembla que tots podem coincidir que no hi ha un consens territorial, polític i social al Camp de Tarragona, a les Terres de l'Ebre, i que, per tant, la nostra declaració serà una declaració oportuna i justa.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat.

El Sr. Terrades i Santacreu

Senyor president, hi ha hagut al·lusions directes a aquest diputat.

El president

Trenta segons, per al·lusions.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. La nostra proposta anava en el sentit que si tots els territoris d'Espanya es manifesten en el sentit que se'ns demana que ens manifestem, i que és cert que altres parlaments ho han fet, no resoldrem el problema. I el problema el tenim aquí, ens agradi o no ens agradi, no?

Jo ja ho dic: sé diferenciar, senyor Pi, entre estratègia i tàctica. Ja sé que vostè té un plantejament de fons en contra de l'energia nuclear i en contra de les centrals nuclears, cosa que li respecto, com vostè sap; em referia a altres formacions polítiques que s'estan aficionant a darrere la pancarta, i que ja saben que de vegades no és rendible en termes electorals.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Passem ara ja... He entès de la intervenció del senyor Pi que no accepta l'esmena del Grup Socialistes; per tant, passaríem a votar la resolució en els mateixos termes que ha estat plantejada pels dos grups d'Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Per tant, vots a favor d'aquesta proposta.

Catorze.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Una.

Per 14 vots a favor, 8 en contra i 1 abstenció queda aprovada aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució

sobre el projecte per a emmagatzemar gas prop d'Alcanar (Montsià) (tram. 250-00340/08)

Passem al punt número 2, que és la Proposta de resolució sobre el projecte per emmagatzemar gas prop d'Alcanar. Presentada pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, per a la seva defensa té la paraula la il·lustre senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. La proposta de resolució fa referència a la tramitació d'un projecte per instaurar a prop d'Alcanar un emmagatzemament de gas. En concret, va ser publicada el 2 d'agost al butlletí oficial de

la Subdelegació del Govern de Castelló. I nosaltres considerem que aquest emmagatzemament, doncs, a més, requereix la construcció d'una planta de tractament de gas, que en principi, doncs, la ubicació que es proposa és utilitzar un dipòsit que està dintre del mar i que havia estat utilitzat, però nosaltres considerem que no hi ha hagut, doncs, la consideració que procedeix. I, per tant, considerem que el municipi d'Alcanar i la Generalitat de Catalunya són parts afectades dintre d'aquest projecte. I és més, també considerem que el projecte, tal com ha estat plantejat, doncs, podia tenir tres punts que haurien de ser, com a mínim, considerats.

El primer és el de les persones; després seria el paisatgístic i mediambiental, i, en tercer lloc, l'econòmic. L'impacte visual, atesa la ubicació de la torre de 50 metres d'alçada i una xemeneia de 60 metres d'alçada. Pel que fa als mediambientals, perquè s'han fet estudis que diuen que els nivells de contaminació del mar i les espècies vegetals, doncs, serien perjudicades; i també pel que fa referència al règim de vents, que portaria que afectés directament el municipi d'Alcanar. Tenint en compte, en termes econòmics, que un dels motors que té aquest municipi, doncs, és el turisme, també considerem que no seria procedent.

S'ha especulat amb aquest projecte dient que si aquest projecte anava a Vinaròs o no. La qüestió és que és un tema que encara no queda clar, pel tema de la construcció de la planta de tractament, que és on radica la diferència entre el que és emmagatzemar el gas i el que és la planta de tractament de gas.

I, per tant, nosaltres el que plantejem és, primer, que es tingui en compte la ciutat d'Alcanar i la comarca del Montsià, i Catalunya, com a parts afectades dintre del procediment administratiu, cosa que la llei ja preveu, però que en aquest cas, doncs, s'ho han saltat. I, segon, expressar que, per part del Grup Popular, considerem que el municipi d'Alcanar i el conjunt de la comarca del Montsià..., doncs, trobem que no seria el lloc adient pels impactes econòmics, paisatgístics i ambientals que afectarien directament aquesta ubicació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Hi ha una esmena, presentada pels tres grups que donen suport al Govern. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre diputat senyor Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Ja se sap que a vegades la percepció de risc no s'ajusta a paràmetres científics i que aquestes..., els temes que estem parlant avui, o en aquests dos primers punts, a vegades corresponen més a sentiments emocionals, no? En tot cas, el grau d'aquest sentiment emocional el podem deixar a la consideració de cadascú.

Ara bé, jo crec que el país, en el seu conjunt, està fent una aposta molt important, des del punt de vista energètic, pel gas; que el conjunt del país necessita, també, doncs, tenir les reserves suficients per garantir el sub-

ministrament a les plantes de generació d'energia que necessitem, també en el consum de les activitats econòmiques i en el consum domèstic, que cada dia, doncs, té un component respecte al gas més important, no?

Dit això, aquesta és una planta, o aquest projecte d'emmagatzemament és la planta corresponent, que està ubicada –és cert– a la Comunitat de València. Que per les notícies que tenim nosaltres, doncs, la Comunitat de València i els ajuntaments que estan en aquella zona, doncs, no ho veuen tampoc amb mals ulls, eh?, més aviat al contrari. I és cert que està a tocar del territori de Catalunya, en concret de la ciutat d'Alcanar.

Per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres hem presentat un seguit d'esmenes, que jo crec que, avui que es votaran, doncs, tenen una certa atemporalitat, des del punt de vista que aquest projecte s'ha anat modificant. Però bé, en qualsevol cas, són les esmenes que tenim presentades, en el sentit d'exigir a l'Administració central que consideri la ciutat d'Alcanar, també el Govern del país, com a parts afectades en aquest projecte, per tal que es consultin, doncs, els projectes o el projecte que en el seu dia es va formular.

Dic que és una mica atemporal perquè tot aquest procés que proposàvem en aquesta esmena ja s'està fent, o ja s'ha fet. El projecte que avui hi ha no és el mateix al qual es refereix aquesta proposta de resolució. Ens consta, o almenys ens consta a nosaltres, als grups que donem suport al Govern, que el secretari d'Energia del Govern central, s'ha reunit ja amb l'alcalde d'Alcanar, també d'Ulldecona, amb la gent del territori del Montsià per tal de discutir i valorar les propostes que hi han al damunt de la taula. Fruit d'això hi ha hagut modificacions sobre el projecte original, que ubica, sobretot la planta de gasificació, en una zona diferent en el projecte que inicialment estava previst.

Per tant, des d'aquest punt de vista, la definició d'atemporalitat. Però nosaltres sí que considerem que amb tot el desenvolupament d'aquest projecte cal, tot i que estigui ubicat en una altra comunitat autònoma, com que està a tocar de Catalunya, és convenient que des del Ministeri d'Indústria del Govern d'Espanya, doncs, es tingui com a part per formular les possibles alegacions o les corresponents alegacions l'Ajuntament d'Alcanar i el territori del Montsià, i també –és evident– el Govern de la Generalitat de Catalunya.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Pellicer. Esperem que ara tinguem més sort amb el micro.

El Sr. Pellicer i Punyed

Això és una altra cosa, senyor president. Se sent millor, eh?

El president

Sí, sí, molt diferent.

El Sr. Pellicer i Punyed

En qualsevol cas, ho presentaré per escrit, com li deia abans.

Bé, ens trobem amb una altra proposta de resolució, en la línia del que parlàvem abans, sobre el tema de l'emmagatzematge..., perdó, del magatzem temporal centralitzat de residus nuclears; és a dir, una altra instal·lació d'unes característiques que el territori, doncs, no necessita ni vol, no?

Jo els diré una mica el que he dit abans, perquè ve a ser el mateix argumentari. Ens trobem que hi ha la proximitat d'aquesta instal·lació a Catalunya. I, per tant, el municipi d'Alcanar i el Montsià, doncs, tenen els seus motius, evidentment, els quals compartim, que aquest emmagatzematge de gas, doncs, afecta una àmplia part del territori; i, per tant, exigeix la consideració del municipi d'Alcanar i de la Generalitat com a parts afectades, com s'ha dit molt bé aquí per altres diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula.

En qualsevol cas, però, el procediment és el mateix que abans. És a dir, vostès no consideren que el sud de Catalunya, i les comarques del Camp de Tarragona i de Terres de l'Ebre no han complert ja prou i han contribuït amb la seva solidaritat i suport en tot l'àmbit de l'energia nuclear, del tema d'emmagatzematge de gas, de tota la qüestió energètica, etcètera?

Els deia també abans..., hem parlat del magatzem temporal centralitzat de residus nuclears. Parlem ara del projecte per emmagatzemar gas a prop d'Alcanar, i s'està parlant ja d'un projecte gran, un macroprojecte, per ubicar també, emmagatzemar gas a Reus i Riudoms. Què més ens cal?

I, acabo, perquè la nostra posició queda molt clara en aquesta proposta de resolució, que serà igual que l'anterior, és a dir, votar a favor d'aquesta. Però hi ha una cançó de Serrat que diu: «El sud també existeix.» Bé, però no per posar més instal·lacions d'aquestes característiques.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Tenint en compte que han intervingut en nom dels tres grups que donen suport..., té la paraula ara, pel Grup Mixt, el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo se abstendrá en esta propuesta de resolución, entendiendo que, si bien es, en principio, necesario, por motivos estratégicos, la creación de un almacén subterráneo de gas natural en España... Evidentemente se necesitan este tipo de instalaciones, dada la dependencia energética que en estos momentos existe en España en esta materia. Y así nos parece una buena decisión la construcción de este tipo de almacenes de gas. Sobre todo cuando la apuesta que se ha hecho, además, energéticamente, en Cataluña y toda la zona mediterránea, es fundamentalmente la relacionada con el gas.

Si bien consideramos que es ideal y en el futuro es conveniente que se proceda al desarrollo máximo de las energías sostenibles, energías alternativas, sí que por motivos estratégicos somos partidarios de la creación de este almacén subterráneo.

En cuanto a las alegaciones que..., en cuanto al contenido de la propuesta de resolución, nos parece adecuada la propuesta..., que sea considerada la ciudad de Alcanar, la comarca del Montsià i Catalunya como partes afectadas, directamente afectadas por la instalación del almacén de gas en Vinaroz –eso es así–, pero también nos consta que la ciudad de Alcanar ya ha hecho alegaciones en este sentido.

En todo caso, a la vista de la existencia de estas alegaciones, y si bien es cierto que expresamos también la preocupación por los posibles impactos económicos paisajísticos y ambientales, y, en este sentido, así ha de ser corregido, nuestro grupo, como antes manifestamos, procederá a abstenerse en esta votación, entendiéndolo que es necesaria la consideración de parte afectada –ya lo es, según nos consta–, y al mismo tiempo se expresa también nuestro interés por la valoración y la protección de los intereses que se definen en la propuesta de resolución.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se amb relació a l'esmena, té la paraula la senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, jo el que li demanaria són aclariments al representant del Partit Socialista de Catalunya. Vull entendre que la incorporació de la seva esmena ve donada perquè realment, en un moment inicial, l'Ajuntament d'Alcanar no va ser considerat, i després, amb el nou projecte, sí que va ser..., ell «es va buscar la vida», com es diu vulgarment, i aleshores va fer alegacions, i sí que es va publicar posteriorment, el 2 d'agost del 2007, al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

M'imagino que és aquesta l'esmena que nosaltres trobem que bé..., que no és qüestió el projecte en si, sinó la manera, i com en un projecte tan important han estat obviats un ajuntament i la Generalitat de Catalunya, però, en tot cas, si m'ho pot aclarir per posicionar-me sobre la seva esmena.

El president

Senyor Terrades...

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, nosaltres l'esmena que li hem..., és a dir, votarem tota la proposta que vostè formula en aquesta proposta de resolució, l'únic que li hem afegit, al punt 2, és aquell afegit que diu: «aquella planta de tractament de gas que va ser sotmesa a informació pública el 2 d'agost del 2007», que certament, doncs, es podia haver millorat el procés d'informació pública i de participació de les administracions que estan ubicades a Catalunya, eh?

Aquest és un projecte que en aquests moments no ha anat endavant; s'ha reformulat el projecte, eh?, ha sortit... Projecte des del punt de vista de la planta de tractament de gas, eh? El nou projecte ha sortit a informació pública, complint tots aquells requeriments que vostè està fent en aquesta proposta de resolució.

I, per tant, nosaltres el que li dèiem era: «No, escolti, estem votant allò que en el seu moment no es va fer bé.»

El president

Gràcies, senyor Terrades. Finalment, per fixar la posició entorn de l'esmena, si l'accepta o no.

La Sra. Olano i García

Li acceptarem l'esmena, amb la consideració que ha fet ara, però tornem a reiterar que quan el nostre grup va presentar aquesta proposta de resolució el que quedava latent és que el municipi d'Alcanar i la Generalitat de Catalunya, doncs, no havien estat considerats en el projecte.

Gràcies.

El president

Correcte. Doncs... (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) Sí, senyor Domingo?

El Sr. Domingo Domingo

Únicament para anunciar mi cambio de posición, a la vista de las alegaciones formuladas por el señor Terrades.

El president

Moltes gràcies.

Doncs, passariem ara, per tant, a votar la proposta de resolució amb la incorporació de l'esmena.

Vots a favor d'aquesta proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Per unanimitat, queda aprovada.

Proposta de resolució

sobre la reactivació efectiva de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (tram. 250-00379/08)

Passem al punt tercer de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la reactivació efectiva de l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula l'honorable diputat senyor Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, presentem avui una proposta de resolució, amb data 15 d'octubre del 2007. Que ho tractem avui no és imputable a ningú. És el tràmit parlamentari –no tornarem sobre aquesta qüestió–, però vull advertir als grups parlamentaris que aquesta era una proposta molt pensada en el moment específic que vivíem, d'una petició concreta de la cambra al Govern perquè informés.

Aquesta informació amb relació a aquesta proposta es va realitzar en aquesta cambra, si no recordo malament, al voltant del mes de novembre de l'any passat, aproximadament. Bé, per què mantenim, doncs, una proposta d'aquestes característiques, si el Govern va comparèixer? Els explicaré exactament el perquè. Hem tingut l'oportunitat en diversos debats, realitzats en el Ple, més que en la comissió, d'avaluar el seguiment d'aquest acord, el grau de materialització, i el que era més important: com estava el futur acord estratègic, encara avui pendent de la signatura amb els agents socials.

Recordo que hem tingut diversos debats, via pressupostos, interpellacions, realitzades tant pel Partit Popular com per Convergència i Unió, i finalment sempre hi ha aquesta voluntat per part del Govern –que aquest portaveu no discuteix, en absolut– de donar les explicacions que calgui a la cambra, del funcionament de l'acord estratègic, tal com el Govern el planteja.

Per tant, des d'aquest punt de vista, per què nosaltres mantenim aquesta qüestió? Ben senzill: perquè crec que tindríem l'oportunitat, si la generositat dels grups parlamentaris que donen suport al Govern així ho entengués, de convertir, si més no, el punt 2 de la proposta de resolució en la petició al Govern que finalment formulem un balanç de l'acord estratègic en seu parlamentària.

És a dir, jo vull donar-li l'esperit específic d'aprofitar aquest punt, que el que ens ve a dir... diu, textualment: «Comparèixer en l'actual període de sessions –en aquest– davant del Parlament per donar explicacions, davant dels diversos grups parlamentaris, del grau d'assoliment dels compromisos establerts en l'acord.» Sincerament, hom creu que això lliga molt amb la voluntat del Govern i amb les paraules reiterades del conseller Castells en aquest sentit, i que permetria fer un balanç definitiu sobre l'acord estratègic 2004-2007, i començar a pensar seriosament en l'acord estratègic 2008.

Tant és així, que si jo pogués convèncer, si el nostre grup parlamentari pogués convèncer els grups parlamentaris que donen suport al Govern que això té sentit, fins i tot podríem estalviar-nos el primer punt de la moció. Jo estaria disposat a dir: actualitzem de veritat aquesta proposta, visquem el Parlament en viu i en directe, aprofitem el segon punt perquè el Govern comparegui, i que el Govern faci tot el possible perquè el nou acord estratègic es pugui portar a la pràctica.

Jo crec que és imprescindible fer aquest balanç. Aquest balanç no tindrem l'oportunitat de fer-lo una altra vegada perquè molt probablement el conseller Castells compareixerà aquí amb la voluntat –normal– d'explicar el nou acord estratègic. Aprofitem, senyores i senyors diputats, aquesta modesta proposta de resolució que el

Grup Parlamentari de Convergència i Unió els presenta, amb el benentès que si vostès entenen que aquest és un camí raonable i assenyat per resoldre un problema, nosaltres no tindríem cap inconvenient a retirar el primer punt.

Per què retirar el primer punt? Vostès no volen que s'apliquin diligentment les mesures de l'acord estratègic? Clar que volem! Però per dotar de coherència la nostra proposta, centrant-nos en el segon punt, de cara al balanç, no té sentit que parlem de balanç i d'aplicar mesures. Les mesures vénen pel futur i el balanç ve pel present i pel passat. Si els senyors i senyores diputats que donen suport a la majoria no ho creguessin oportú, aleshores mantindríem els dos punts de la resolució.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Capdevila.

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. Bé, ens encanta la diligència amb què Convergència i Unió vetlla o vol vetllar per l'acompliment d'aquest acord estratègic; i també ens encanta, doncs, que hi doni suport amb tanta insistència, a aquest acord. De fet, dóna fe que el Govern treballa pel bon camí.

En tot cas, li recordaré, i atenent als comentaris del senyor Teixidó, que vam tenir l'oportunitat el 27 de novembre, com ell bé apuntava, de tenir en comissió tant el conseller d'Economia i Finances, senyor Castells, com d'Innovació, Universitats i Empresa, senyor Huguet, com l'honorable consellera de Treball, Mar Serna, amb què, doncs, crec que ens van demostrar o ens van donar comptes, a bastament, de l'estat de situació de desenvolupament de l'Acord estratègic. En aquell moment... I recordo que després també va ser objecte, doncs, de la informació, i crec que la podreu o la podem trobar, també, a bastament en el web de l'acord estratègic, mesura per mesura, eh?, l'estat de compliment, el balanç.

Però en aquell moment, també, doncs, vam poder veure i conèixer, doncs, que en un 80 per cent, el grau de compliment estava, doncs, en desenvolupament, i la inversió també. Per tant, no ho considerem oportú en aquests moments, tenint en compte que segurament caldria deixar passar un nou exercici, perquè estàvem a tancament d'un exercici 2007, un nou exercici per tal de fer aquest segon balanç. I crec que és obvi i també va ser a bastament demostrat, doncs, que el Govern treballa de manera estricta i diligent per desenvolupar totes les mesures que allà ja estaven implícites.

I, bé, també hem pogut veure com diferents agents han comparegut en comissió també per poder fer balanç del seu posicionament i de la seva valoració, així com també les noves línies que crec que també estan en revisió. I també en aquell moment, amb la documentació presentada, podríem veure una mica el calendari, que dèiem que el calendari encara no està caducat per tal, doncs, de demanar aquesta compareixença.

En tot cas, creiem que és oportú deixar córrer aquest exercici per veure..., i també deixar treballar el Govern perquè ens puguin presentar aquest nou impuls amb aquest nou acord amb els agents que ens consta que hi treballen fermament per tal de poder-ho presentar pròximament.

Per tant, doncs, no atendríem..., i la nostra posició seria de rebuig d'atendre la seva proposta.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya té la paraula la senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. La veritat és que no haurien de ser els de l'oposició els que fessin aquests plantejaments de reactivar l'acord estratègic; hauria de ser un esperit vital del mateix Govern. I la veritat és que com diu la mateixa proposta de resolució, ja el dia que van signar el pacte, que era un dia, doncs, de molts *inputs* i de moltes declaracions positives, ja teníem alguns que realment això seria el *baúl de los recuerdos*, i que seria com aquell llibre tan maco que queda molt bé al prestatge però que mai s'obre per llegir-lo. I, efectivament, estem davant d'aquesta qüestió.

Nosaltres considerem que és cabdal que una mesura com aquesta..., amb les mesures que estaven incloses, doncs, si no s'apliquen i no es fa un balanç, realment, doncs, al que condemnen és a la nostàlgia, les mesures incloses; i que realment, doncs, torno a reiterar que no s'ha avançat gens des de l'últim balanç, i que aquest acord estratègic, doncs, sembla una estratègia per enfonsar Catalunya, no? I, en tot cas, vostès en seran responsables, perquè no és perquè des de l'oposició no hagin endegat prou iniciatives per realment posar-los les piles.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula el senyor..., perdó, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

D'una manera molt breu i de forma complementària a l'explicació que s'ha fet des del Grup Socialistes, no? És que he sentit parlar del *baúl de los recuerdos*. Al *baúl de los recuerdos* no n'hi han gaires, d'acords, perquè abans no se'n feien, d'acords d'aquest tipus. Aquesta ha sigut una cosa que ha aparegut amb una feina feta en el nou Govern que va començar en el nostre país el 2004. I per rebutjar aquesta proposta de resolució n'hi ha prou a tirar de diccionari. «Aplicar de manera estricta i diligent les mesures que...» Estem convençuts que s'estan aplicant de manera estricta i diligent. «Comparèixer en l'actual període.» S'ha comparegut.

I pel que fa a les al·lusions al nou acord, també podem tirar de diccionari: «necessari» no ha sigut mai sinònim de «fàcil»; «important» no ha sigut mai sinònim de «ràpid». I poques coses hi ha tan empipadores en una negociació, important i necessària, que algú des del clatell et vagi dient: «Encara no acabes? Encara no acabes? Encara no acabes?» Per tant, deixem treballar a qui està fent això, que ens hi juguem tots molt. I abans de co-nèixer, si pot ser, no el desautoritzem.

El president

Gràcies, senyor Pi. Ara –ho plantejava anteriorment–, per part del Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Para anunciar el voto favorable al punto segundo, que es el que se está realmente sometiendo a debate. A nuestro juicio, sí que es necesario un balance definitivo. De hecho, las comparecencias que en su día tuvieron lugar, en la fecha indicada, en noviembre del año pasado por parte de los *consellers*, para informar del grado de cumplimiento del acuerdo, fueron más bien para anunciar la necesidad de un nuevo acuerdo, no tanto para dar, hacer balance del anterior acuerdo.

En este sentido, sí que creemos..., no sé si importante, interesante, necesario o urgente, pero nos parece adecuado que comparezcan los *consellers* para informar de..., pues esto, del grado de cumplimiento, y se dé un balance definitivo que cierre realmente el estado de este acuerdo que necesita ser renovado en su integridad.

En cuanto al primer punto, no sé si se mantendrá o no, pero, en todo caso, nos abstendremos en el mismo. No fuimos parte de ese acuerdo, es decir, nuestro grupo parlamentario no existía en aquellos momentos; y, como dice «estricta y diligente de todas las medidas», debemos decir que alguna de esas medidas nuestro grupo no es partidario de ellas. En consecuencia, dada la totalidad que se incluye en esa definición, nosotros no podemos participar de ella, y por eso nos abstendremos en el primer punto, de mantenerse, y votaríamos a favor del segundo.

El president

Gràcies, senyor diputat. Senyor Teixidó, trenta segons, perquè suposo que hi ha algun procés d'alguna situació d'al·lusions que s'han produït.

El Sr. Fernández Teixidó

No, no, no; no, en absolut. No em considero, sincerament, al·ludit per les intervencions que he sentit. Sincerament, senyor president, és per fixar finalment quin serà el sentit de la votació, si vostè m'ho permet.

Hem fet un esforç, senzillament, de parlamentarisme polític, per aconseguir que s'entengui que des del mes de novembre al mes de març ha transcorregut un període de cinc mesos que aconsellaria un modest balanç complementari per part del Govern.

I hem pensat en tècnica parlamentària que podríem aprofitar aquest punt perquè tots els grups veiessin la necessitat de fer-ho. No ho creuen així els grups de la majoria. Nosaltres, naturalment, doncs, acceptem..., no encantats, senyora diputada, però acceptem que vostès ho vegin d'aquesta manera; i aleshores mantindríem els dos punts de la resolució, perquè torna a tenir sentit el vell esperit plantejat el mes d'octubre de l'any 2007. Què hi farem, però sotmetrem, senyor president, a votació aquests dos punts.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Ja em feia la impressió que, atesa la contesta dels grups que donen suport al Govern, havíem de posar a votació els dos punts. I els posarem per separat, perquè hi ha una petició de..., o si més no, s'ha manifestat una votació separada, diferenciada d'un punt i de l'altre.

Per tant, passariem a votar, en primer lloc, el primer punt de la proposta de resolució.

Vots a favor del primer punt de la proposta de resolució?

Deu.

Vots en contra?

Dotze.

Abstencions?

Una.

Per 10 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció quedaria rebutjat.

Passariem ara a la votació del segon punt de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Onze.

Vots en contra?

Dotze.

Per 11 vots a favor i 12 en contra quedaria rebutjada.

Proposta de resolució

sobre la moderació fiscal a Catalunya (tram. 250-00380/08)

Passariem ara al punt número 4, que és la Proposta de resolució sobre la moderació fiscal a Catalunya. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per a la seva defensa té la paraula l'honorable diputat Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Arriba aquesta proposta... També és una proposta de resolució de la mateixa data, però aquesta sí que té ple sentit, i hom té la

sospita que tindrà el sentit mentre el tripartit governi Catalunya.

Mentre el tripartit governi Catalunya tindrem la necessitat d'explicar, i una altra vegada, que la moderació fiscal és necessària per a qualsevol país. I que alguns dels impostos del nostre país han de ser retocats. Subratllo el participi: retocats. Des d'aquest punt de vista, jo he assistit, bastant encuriós, durant aquesta campanya electoral, senyor president, senyores i senyors diputats, a un debat on tothom, tots els grups parlamentaris, de tots els..., a través dels seus candidats, òbviament, ha reclamat la moderació fiscal i la rebaixa d'impostos.

Veig que hi ha un diputat, que és el diputat Pi, que diu que no. Doncs no té raó el senyor Pi. Li recomano que llegeixi l'entrevista del seu candidat, el senyor Herrera, a *La Vanguardia*, concretament, que proposava deduccions a l'impost de societats –per tant, moderació fiscal–; és veritat, amb una consideració enigmàtica: per a les bones empreses. Això és tan enigmàtic com bones empreses poden tenir deduccions, males empreses, no n'han de tenir.

Confesso que, quan vaig llegir això, vaig tenir algun problema d'interpretació, però fins i tot la gent d'Iniciativa per Catalunya ha parlat de moderació fiscal. I és normal, perquè l'electorat de tot el país vol sentir que els impostos han de ser, en la mesura del possible, continguts.

Ai las!, passen les eleccions, i tornem al de sempre, que és, naturalment, algunes iniciatives en el sentit que això de la moderació fiscal, doncs, és un pecat de dretans i burgesos. Així pensa part de la nostra esquerra del nostre país; no podrem arreglar-ho de cap manera.

Per què demanem moderació fiscal? Doncs ens hem cansat de dir-ho en debats, en ple i en comissió. Bàsicament per tres raons. En una conjuntura complicada com aquesta... Jo participo de la idea que és en general, però, en una conjuntura específica com aquesta, un dels elements clau de la política econòmica que pot desenvolupar el Govern de Catalunya, una de les poques iniciatives que pot tenir, és una reducció petita, o més gran, de l'àmbit impositiu per a les empreses i per a les famílies.

És una de les poques mesures que pot tenir. No creguin vostès que el Govern de Catalunya té tantes possibilitats a l'abast com per modificar alguns elements de conjuntura. Per a qui vindria bé la moderació fiscal? Perquè els rics tinguin més i els pobres tinguin menys? És això? Que els rics tinguin més i els pobres tinguin menys? O seria més raonable interpretar-ho des del punt de vista de la competitivitat? Que les nostres empreses tinguin més recursos per a l'àmbit de la competitivitat. Doncs això és el que proposem. I ho fem, a més, d'una manera modesta i moderada, com ara vostès veuran.

També ho fem des d'un altre punt de vista. Amb les conjuntures com les que vivim, necessitem recursos perquè les empreses inverteixin, recursos perquè les empreses inverteixin en l'àmbit de la competitivitat, i recursos perquè les famílies estalviïn. Raonable, entenc jo, senyor president. Però, si més no, tinc la percepció que

no és tan raonable com els grups de la majoria voldrien que fos.

Però encara els diria més –encara els diria més–: nosaltres presentem, sense més, un calendari. No prejutgem el contingut de les iniciatives que presentem. És a dir, els diem: primer punt, presentar les mesures necessàries per moderar la pressió fiscal –és un desideratium de caràcter general. Segon punt: presentar en un termini màxim de tres mesos l'impost de successions i donacions, promès fins a la sacietat pel Govern tripartit a aquesta cambra. Mai trobem l'oportunitat d'enviar aquest projecte de llei a la cambra. Ens donem tres mesos, i així els ajudem –els ajudem– que vostès sense dificultats puguin enviar aquest projecte de llei. Si tinguéssim tots l'habilitat d'aprovar això a la Comissió d'Economia, ajudaríem el Govern, esperonat per l'activitat parlamentària, a enviar aquest projecte de llei al Parlament.

Bé, pensem que podríem fer el mateix en sis mesos amb transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Que proposem modificacions petites? Però hi insisteixo: no estem parlant del contingut de la moderació fiscal. I quan parlem de nou mesos per l'impost de patrimoni, parlem fins i tot de la modificació. Hi torno a insistir: no plantejem el contingut de la moderació fiscal. Estem plantejant: moderació fiscal, sí o no? I segona qüestió: podem discutir al Parlament de Catalunya això, sí o no? Pensen enviar un projecte de successions i donacions, sí o no?, d'actes jurídics documentats i transmissions patrimonials, sí o no?, i de patrimoni, sí o no? I ara tenim l'oportunitat, sense més, de poder plantejar aquesta qüestió en seu parlamentària perquè el Govern, si més no, rebí un mandat per part d'aquesta comissió.

Faran el que els grups de la majoria, doncs, creguin oportú de fer; però és una proposta absolutament modesta, tan moderada com l'objectiu de moderar la pressió fiscal, que demana tenir l'oportunitat de debatre en seu parlamentària la moderació fiscal d'aquest país. I després vostès tindran la majoria suficient per fer-nos combregar amb rodes de molí, si cal.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, honorable diputat. Ara, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Comín.

El Sr. Comín Oliveres

Gràcies, senyor president. Senyor Fernández Teixidó, deixi'm començar constatant –constatant, que no lamentant– que ser partidari de la moderació fiscal no vol dir ser partidari de la moderació verbal, eh?, perquè vostè és autènticament exuberant –constato, no ho lamento, celebrem molt aquesta exuberància oratòria.

Miri, quan ens mirem la proposta de resolució, d'entrada... Potser m'equivoco, eh?, ja em corregiré en la meua intervenció, però d'entrada tenim la sensació que està fet una mica..., que respon a una política de pedaços. En algun Ple han presentat alguna proposta de supressió de patrimoni, després ara fem una proposta de resolució,

però que no acaba de respondre a un programa fiscal pensat d'una manera sistemàtica des de l'oposició. Potser m'equivoco –potser m'equivoco. Però nosaltres no ho podem fer així. Nosaltres hem de fer les coses amb rigor, diguem-ne; amb rigor, amb ordre, d'una manera sistemàtica.

I per això, dues coses. Primer, nosaltres fem la reforma fiscal en el marc d'una política fiscal general. Hem de pensar tots els impostos que tenim cedits, en el marc del conjunt dels impostos del país, etcètera; i sobretot –de fet, vostè ho ha dit– hem de tenir molt presents els elements de context. I ara, amb relació als impostos dels quals es parla en aquesta proposta de resolució, sobretot hi ha dos elements de context fonamentals. El primer és la desacceleració –digui-li com vulgui, la nova situació econòmica–, i com això afecta, a més, el valor dels immobles. Aquesta n'és una. I l'altra, que vostè sap prou bé, és que, per sort, entrem en la fase definitiva de negociació del nou model de finançament. I no li sembla, senyor Fernández Teixidó, a vostè, que el responsable, allò responsable, és conèixer les directrius, i si pot ser el resultat definitiu del nou model de finançament, abans de fer una reforma de la importància de la reforma de l'impost de successions i donacions i de l'impost de patrimoni? Em sembla que això és el seriós. Per tant, la reforma, nosaltres la farem. Però la farem quan tinguem tots els elements per fer-la ben feta. No pateixi i no tingui pressa, diguem-ne. Ja la farem; no en tres mesos, perquè el finançament el tindrem a l'agost.

En cas que no siguin pedaços –en cas que no siguin pedaços–, senyor Teixidó, un comentari: si això que vostè ens proposa respon a una visió de conjunt, a una filosofia, llavors passa una cosa: les polítiques fiscals que vostè proposa només poden tenir, sobretot, una conseqüència destacable, una, que vostè ja sap quina és, que és debilitar les polítiques públiques –debilitar els serveis públics i debilitar el nostre estat del benestar. I, clar, nosaltres hem vingut exactament per tot el contrari. Si això respongués a una posició doctrinària... Déu me'n guardi de pensar això, però en cas que això respongués a una posició realment doctrinària, debilitaríem els serveis públics, i nosaltres hem vingut a enfortir-los, a fer-los més eficaços, per construir un país més just, etcètera.

Llavors, jo, de veritat, no em cansaré de dir-li-ho, perquè li ho he dit moltíssimes vegades, però no entenc com un liberal com vostè ens proposa, en cas que respongui a una visió doctrinària, una revolució fiscal d'aquesta mena –en cas que respongui a una visió doctrinària. Perquè –ja li ho he dit moltes vegades; no em cansaré de repetir-li-ho–, de tots els impostos, aquest és el més meritocràtic, i, per tant, és el més liberal de tots. I jo estic convençut que, a base de repetir-li-ho, vostè ho acabarà entenent i jo l'acabaré convencent.

Per tant, tindrem ocasió..., quan fem el debat en ple de la reforma de l'impost de successions, que la farem i farem una reforma a fons, però no una supressió. Per això parlo de la mirada doctrinària. No una supressió, tal com vostè diu a l'exposició de motius de la proposta de resolució. Espero que l'acabaré convencent.

Deixi'm dir-li una frase final: que és que em costa entendre com un liberal com vostè demana això, però és que encara em costa entendre més com un nacionalista com vostè argumenta en l'exposició de motius que hem de fer això perquè la senyora Esperanza Aguirre ha fet el mateix a Madrid.

Escolti, a mi m'és incomprendible el seu seguidisme sobre la senyora Aguirre, sobre el senyor Camps; no el puc entendre, i el que li dic és que nosaltres sobretot tindrem en compte els models fiscals dels països del nostre entorn, que són els models fiscals que em sembla que s'han de tenir en compte; ens posarem en el *mainstream* europeu, en el consens europeu. I allà què han fet? Allà han fet una reforma a fons per adaptar-se al nou context, a la nova situació, globalització, etcètera, nova estructura de rendes dels països europeus, però no l'han suprimit; i això és el que farem nosaltres.

Gràcies, senyor Fernández Teixidó –sé que l'acabaré convençent–; gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana té la paraula la il·lustre diputada senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, senyor president. Bé, vostè mateix ho ha dit, senyor Teixidó: ens hem cansat ja de sentir aquest debat, en comissió, en ple, en ple i en comissió. Tornem-hi.

Aquesta que ens presenten és la proposta de resolució dels terminis, dels calendaris: tres mesos, successions; sis mesos, ITP, i nou mesos, patrimoni. Miri, sap què passa?, que a nosaltres el calendari ens amoïna, ens amoïna molt. Però sap quina data ens amoïna molt? El 9 d'agost de 2008. Perquè aquesta és la data clau, la data en què ha de quedar tancat el sistema de finançament per a Catalunya. Si no tenim tancat satisfactòriament aquest sistema de finançament, si no tenim un finançament suficient, just i proporcional o progressiu al nostre esforç fiscal, no podem entrar a debatre absolutament res, i menys quin ha de ser el sistema fiscal català, perquè això és una temeritat.

Vostè, en aquesta proposta de resolució, ens està proposant una reducció de cop, immediata, de més de 1.400 milions d'euros. Vostè sap que Catalunya en el darrer exercici ha patit, o segueix patint un dèficit fiscal que en aquest darrer exercici, com li dic, el podem computar en més de 19.000 milions d'euros. Per tant, és una absoluta temeritat, amb la manca actual de recursos que tenim, doncs, pactar una reducció de recursos per al país i en benefici dels catalans.

Per tant, aquí la data clau és el 9 d'agost, i la data clau és la que ens ha de portar un bon finançament. En aquestes darreres eleccions, doncs, clarament, veurem –hem vist i veurem– que hi ha uns responsables directes que Catalunya tingui un finançament com es mereix: just, adequat, proporcional. I a partir d'aquí, quan això estigui tancat satisfactòriament per a Catalunya, doncs, podem pactar el sistema fiscal que volem per als catalans i catalanes.

Res més, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Home, nosaltres, des del Partit Popular de Catalunya, pensem que amb els impostos que són propis de..., que estan cedits i que, per tant, correspon exclusivament a la Generalitat de Catalunya..., el Govern de Catalunya alguna cosa haurà de dir; i no només el senyor Zapatero, sinó que també el Govern de Catalunya haurà de dir alguna cosa sobre l'impost de successions, sobre les transmissions patrimonials, i, en concret, sobre l'impost de patrimoni.

De la mateixa manera que amb la proposta de resolució anterior, nosaltres volem manifestar que també des del nostre grup s'han impulsat diferents mesures perquè el Govern, doncs, prengué el que per nosaltres és l'exemple. Jo no sé, senyor Comín, si realment és que vostès no saben, no volen o no poden, però la millor manera de crear riquesa, la millor manera d'aconseguir un sistema econòmic adequat no és debilitant les polítiques públiques, de cap manera, sinó que és gastar millor i amb criteri.

I realment –els ho tornem a dir– no sabem si no saben o no volen, però el que sí que tenim molt clar que no s'ha de fer és el que va proposar el senyor Castells, que va anar corrents a demanar al senyor Zapatero, i ens va manifestar en el Ple del Parlament de Catalunya, que es fes una llei central per harmonitzar les polítiques autonòmiques, aquelles que ja estan transferides a les comunitats autònomes.

Com han dit vostès, doncs, hi ha una data, sí, el 9 d'agost, però jo la veritat és que acabo de confirmar que vostès, quan van signar i van donar recolzament a l'Estatut de Catalunya, no tenien clar –i no ho tenen avui– quin serà el finançament de Catalunya, perquè, si no, no esperarien aquesta data. El full de ruta ja el tindrien ben clar. Però està molt clar que ni Esquerra Republicana ni els partits que donen suport al Govern ho tenen clar, perquè, si no, les dates seran una qüestió ja d'efectivitat, de posar en marxa. I el que està molt clar és que vostès encara no saben com es tancarà el sistema de finançament, no només a Catalunya, sinó a totes les comunitats autònomes. Si no, la data no els angoixaria. Ho tindrien molt clar.

I això no obsta, com dic, perquè realment s'afrontin aquestes reformes; reformes que en un món global ens estan avançant per l'esquerra i per la dreta –en el sentit metafòric de posicionament, no d'ideologia. I algunes comunitats veiem com ofereixen un impost de successions i donacions testimonials, com, amb els impostos de transmissions patrimonials i actes jurídics documentals, s'han pres mesures, sobretot en aquelles qüestions que afecten directament l'habitatge i les transmissions entre la primera línia de parentesc; i com l'impost de patrimoni també és una qüestió testimonial. Això depèn exclusi-

vament del Govern de la comunitat, depèn exclusivament del Govern de Catalunya. I, per tant, no s'emparin en qui governa a Espanya, perquè la competència, i, per tant, les eines i la responsabilitat, la tenen a Catalunya.

Moltes gràcies. Per tant, el Partit Popular donarà recolzament a aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, pel Grup Parlamentari d'Izquierda Unida..., Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa –perdó, m'he trabucat–, té la paraula l'il·lustre senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. No sé en què estava pensant. (*L'orador riu.*) Escolti, moltes gràcies per aquest magnífic espot, senyor Teixidó, que ha fet del Joan Herrera. Llàstima que no el fes la setmana passada, que ens hauria donat una empenteta i potser ens hauria anat millor. Però, en tot cas, li ho agraeixo, encara que sigui fora de lloc, no?

Escolti, i el senyor Joan Herrera, el que deia, el que diem nosaltres és una cosa tan clàssica com que els que tenen més, paguin més. I això ja ho entenc, que a vostè no li agradi. Només faltaria que aquí vostè i jo coincidíssim, eh? Aniríem molt malament. I m'importa poc el qualificatiu que això li mereixi. En tot cas, que quedi clar que un sistema fiscal just és aquell en el qual hi ha proporcionalitat. I totes les mesures que vostè planteja, una vegada i l'altra i l'altra i l'altra, no tenen proporcionalitat.

De totes formes, quan vostè ha parlat de rics i pobres –perquè n'ha parlat, que això també m'ha agradat molt–, hi ha hagut un moment que m'he sorprès, i m'he dit: «Calla, que ara em proposarà que regulem les Sicav.» Que és el mecanisme que, com vostè sap, fan servir –així ho diu almenys l'associació d'inspectors d'hisenda–, el mecanisme que fan servir determinades fortunes per eludir determinats impostos. Diu: «Mira, que ara ho regularem i taparem aquest forat.» Però veig que no. Les seves propostes van per una altra via.

Les seves propostes –i no són noves; no traurem gaire petroli d'aquesta intervenció– són sempre les mateixes: «El Govern apuja els impostos, la pressió fiscal és excessiva, i cal rebaixa d'impostos.» Això no vol dir que després no hi hagin propostes, que vostès fan quan fem els pressupostos, de més inversió, més despeses, més personal; però una cosa es veu que no té absolutament res a veure amb l'altra.

Però, bé: «El Govern apuja els impostos.» Aquests governs no han apujat els impostos; ho hem discutit fins a la sacietat. No trobarà ni un exemple en el qual nosaltres hàgim apujat –nosaltres, col·lectivament, els grups parlamentaris i/o el Govern al qual donem suport–, hagi apujat les bases fiscals que regulen els impostos. Per tant, no n'hi ha hagut.

Segona qüestió: «La nostra pressió fiscal és insuportable.» No, senyor: és mitjaneta tirant cap a baixa comparada amb la mitjana dels països de la Unió Europea, sobretot si agafem els països tradicionals, els d'abans

de la darrera ampliació, eh?, que em sembla que són aquells als quals hem de tendir a convergir, ens hi hem d'assemblar. Estem sensiblement per sota, de fet. No estic dient que ens hi hàgim d'equiparar demà, però, en tot cas, tinguem present que menys nivell d'ingressos vol dir menys capacitat per atendre despeses.

I la tercera: però si hem estat fent rebaixes d'impostos! O no s'ha tocat l'impost de transmissions patrimonials? El que passa és que no ho hem fet per a tots, i això està bé. No ho hem fet per a tots. Ho hem fet per a aquells casos en els quals es justifica. Tractant de manera diferent realitats diferents. Està molt bé que es pugui fer millor una donació quan hi ha prospera..., o quan és més proper, o que en una transmissió d'un habitatge, s'actualitzin els valors. Aquests són el tipus d'actuacions que s'han de fer. Però el que vostè proposa, que és sempre el mateix, aquells impostos que no estan incorporats en el preu, aquells impostos que tenen la característica de ser selectius, aquells impostos que tenen les característiques de portar progressivitat al sistema fiscal, nosaltres considerem que no s'han de tocar en el sentit que vostè diu, que és poc menys que la simple eliminació.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Mixt. Per a la defensa del seu posicionament, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo se abstendrá en esta propuesta de resolución, y las razones que lo motivan son las siguientes. Se habla de moderación de la presión fiscal. El carácter es tan genérico... Si se equipara moderación en el sentido de reparto equitativo de las cargas fiscales entre los ciudadanos, en función de su capacidad económica, nosotros daremos, daríamos apoyo a esa definición. Pero claro: ¿Moderación quiere decir rebaja? ¿Quiere decir alza? Es decir, es un tema indeterminado. Es decir, podemos entender que la moderación, tal como está en la exposición de motivos, parece ser que es una rebaja genérica de impuestos.

En este sentido, nosotros no entramos en ese juego. En la campaña electoral –reciente campaña electoral–, hemos tenido ocasión de manifestarnos –ciertamente no con mucho éxito– para afirmar que no estamos por una rebaja generalizada en materia de impuestos. Sí que –sí que– entendemos que es este, el tema del reparto equitativo, el que nos lleva a manifestarnos de esta manera, es decir, a favor de la abstención.

Sí que hay aspectos en los que podemos estar de acuerdo, en cuanto a la propuesta de resolución. Nosotros nos hemos manifestado a favor de la supresión del impuesto de patrimonio, como casi todos los grupos de la cámara, a excepción de uno, y podemos estar de acuerdo.

En el tema relacionado con la modificación del impuesto sobre sucesiones y donaciones, ya tuvimos ocasión de manifestarnos a favor de la reducción parcial, pero entendemos que el problema de este impuesto no es tanto la rebaja como la armonización a nivel de toda España. Y ahí sí que consideramos conveniente que se proceda la

devolución de la normativa y la devolución de la competencia al Estado en esta materia, y que sea compensado, en la correspondiente reforma de la financiación de las comunidades autónomas, por una participación autonómica en otros..., en el incremento de otros grandes tributos estatales. Estoy refiriéndome al IVA, e incluso al impuesto sobre la renta de las personas físicas.

Es decir, no es tanto a efectos... Todos somos conscientes de las consecuencias que ha tenido esta guerra fiscal a la baja, esta competencia fiscal a la baja que ha habido en relación con este impuesto, y por ello somos partidarios de la armonización y que la competencia en materia de regulación de este impuesto sea claramente estatal.

Por lo expuesto, entendemos que..., y comprendiendo la buena intención que preside la propuesta de resolución, pero no podemos manifestarnos, en su contenido integral, de acuerdo con ella. Primero, porque hay aspectos nucleares en los que discrepamos, en materia competencial; y ahora hemos sido testigos de un arrojo, o arrojamiento de competencias. Es decir, no le vamos a criticar que usted esté a favor o en contra de lo que dice la señora Aguirre, ¡allá usted! Pero sí, en este caso, lo que estamos a favor es de la regulación armónica del impuesto sobre sucesiones y donaciones en toda España, por una razón, evidentemente, de paz tributaria en el Estado, y por eso entendemos que existen otras vías más adecuadas para corregir la..., para llegar a la moderación fiscal que se presume en su propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. (*El Sr. Fernández Teixidó demana per parlar.*) Senyor Teixidó...

El Sr. Fernández Teixidó

Aquí sí que per un conjunt d'allusions, ben notòries; vostè m'ho ha de permetre.

El president

Trenta segons.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies. I mirarem de fer-ho molt breu. Una, per deixar assentat –aquí sí doctrinalment, senyor Pi– que el que fa pagar més als ciutadans no és la proporcionalitat, és la progressivitat. Quan un impost com el de renda és progressiu, fa que els que tenen més paguin més; quan és proporcional, fa que els que tenen igual, paguin igual. Per tant, és justament el contrari del que vostè diu. El que fa pagar més a la gent és la progressivitat, no la proporcionalitat. I per això estem a favor d'un impost progressiu com l'IRPF. I, en canvi, l'impost de societats és un impost de caràcter proporcional.

I, senyor Pi, així de clar. Com també és clar que nosaltres evidentment que hem portat propostes de reducció de l'IVA, que les hem portat al Parlament espanyol, que és el marc on hem de portar aquest tipus de propostes en

l'àmbit dels serveis, per tractar, aquí sí, que, proporcionalment, els que menys tenen, paguin menys.

I tres consideracions, senyor president, que jo, ja li ho demano, faré amb tota la brevetat. Una, respecte al seguidisme. O sigui, que el PSC acusi Convergència de seguidisme és autènticament sorprenent. Diputat Comín, absolutament sorprenent. Més seguidistes que vostès no hi ha partit al món –respecte al Partit Socialista Obrer Espanyol.

Però deixi'm dir-li una cosa: es confon fins i tot quan jo parlo d'aquestes comunitats, perquè no fem seguidisme. Estem parlant de competència fiscal, senyor Comín, de competència amb les autonomies. I lliguem les nostres empreses i els particulars a no poder competir amb les mateixes condicions que la Comunitat de Madrid o la Comunitat de València.

I per acabar –tantes coses que tinc, president, però per acabar–: prenem nota d'una qüestió que han dit tots els grups. I a fe de Déu que passarem comptes. El dia 9 d'agost aquest grup parlamentari que vostès han dit que té ara la màxima responsabilitat davant dels socialistes espanyols, que és el PSC –ho ha dit Esquerra Republicana, ho ha dit el senyor Carod, diu: «Ara aquests tindran una responsabilitat especial amb el PSC.»... El dia 9 d'agost –el dia 9 d'agost– passarem comptes. A veure si és veritat que vostès tenen el finançament que diuen tenir sobre Catalunya.

Gràcies, senyor president, per la seva gentilesa i per la seva paciència –indulgència, diria.

El president

No sé si serà indulgència perquè, amb la intervenció, hauré de ser indulgent amb els que m'han demanat la paraula, i la indulgència no sé si serà plenària o parcial pels temps que estem, no? En tot cas, m'han demanat la paraula als grups alludits. Trenta segons, però de veritat trenta segons, i si n'esmercen quinze, crec que ens ho agraïrem tots.

En primer lloc, senyor Comín?

El Sr. Comín Oliveres

Sí, només: senyor Teixidó, vostè parla de l'impost tota l'estona fent un equívoc com si també afectés les empreses, perquè ens parla de la competitivitat a les empreses, i tenim entès que l'impost de successions i l'impost de patrimoni..., però els altres, que són el gruix de la seva proposta, no afecten les empreses.

I l'altra qüestió que li vull dir: escolti, hi ha una diferència, segurament, és que nosaltres governem per a tots aquells que tenen patrimoni per transmetre, o per adquirir, però també governem pels que no en tenen. I aquí hi ha una diferència entre vostès i nosaltres. I crec que això farà que no ens puguem posar mai d'acord.

El president

Gràcies, senyor diputat. Senyora Gomà...

La Sra. Gomà i Pons

Sí, gràcies. Només dir-li al senyor Teixidó que això no ho ha dit Esquerra Republicana de Catalunya. Això ho han dit els ciutadans de Catalunya, que lliurement van optar per una opció, una força política específica en les eleccions. Escolti, això no ho ha dit Esquerra Republicana. Tant de bo, tant de bo Esquerra Republicana –vostè comprendrà– hagués tingut un recolzament majoritari al que ha tingut en aquestes eleccions; però és indubtable que els ciutadans de Catalunya han recolzat majoritàriament una força política que té unes sigles determinades.

El president

Gràcies. Senyor Pi?

El Sr. Pi i Noya

Gràcies, senyor president. Tornem als impostos. Sobre progressivitat: si hi han uns impostos que són progressius, que són els directes, i uns impostos que no són progressius, que són els indirectes, i resulta que en els últims anys, independentment de les propostes que vostès o qui sigui hagin fet, però el que està passant és que els indirectes es mantenen, i els directes, alguns dels directes, van baixant, la proporció entre els directes i els indirectes s'altera i el sistema perd progressivitat. Em sembla que és absolutament clar, i això és negatiu.

Se m'han acabat els trenta segons. Gràcies.

El president

Sense ja més discussions, passem a votació de la proposta de resolució. Com no hi ha hagut cap petició de votació separada, la podem votar en el seu conjunt.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Deu.

Vots en contra?

Dotze.

Abstencions?

Una.

Per 10 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció queda rebutjada.

Proposta de resolució

sobre l'assumpció de responsabilitats per l'apagada elèctrica de Barcelona del 23 de juliol de 2007 (tram. 250-00382/08) (retirada)

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'assumpció de responsabilitats per l'apagada elèctrica de Barcelona del 23 de juliol del 2007. Presentada pel Grup de Convergència i Unió, per a la seva defensa té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, en aquesta proposta de resolució, el nostre grup parlamentari, el de Convergència i Unió, demana, de fet, que des del Parlament instem el Govern al cessament del senyor Luis Atienza, en funció de les responsabilitats en l'àmbit de Red Eléctrica, de l'apagada de Barcelona.

Això té a veure, com vostè recordarà, i ho recordaran tots els senyors i senyores diputats, té a veure amb la famosa apagada a Barcelona d'aquest estiu, i té a veure amb un context on estàvem a les expectatives, tant dels informes –en l'àmbit de Red Eléctrica, com Endesa–, tant de la posició del Govern, i molt particularment de la conselleria d'Economia, i tant, també, d'eventuals sancions que en funció d'aquestes resolucions el Govern prengué mesura.

Bé, a mi em sembla ara que en el nou context en què s'està produint aquesta interpellació –i ens ho sembla a tot el grup parlamentari, independentment que estem a l'expectativa de veure finalment en què queden totes aquelles responsabilitats, i si veritablement, el Govern, o no, tirarà endavant sancions o no, que no és l'objecte d'aquesta proposició– se centra en un aspecte específic, que nosaltres creiem que no és el moment escaient que es discuteixi en aquesta cambra.

Per tant, senyor president, amb el beneplàcit del grup parlamentari de què avui sóc portaveu, i si als senyors i senyores diputades els sembla correctament, nosaltres retirariem aquesta proposta, perquè no ens sembla adient la seva discussió en la comissió del dia d'avui.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Formalment, com s'ha establert, encara que sigui una explicació per retirar-la, podria haver-hi intervencions, però, si la resta de grups ho consideren adient, passariem al punt següent.

(Pausa.)

Proposta de resolució

sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components de les joguines comercialitzades a Catalunya (tram. 250-00520/08)

Doncs donem per retirada aquesta proposta i passariem al punt següent, que és la Proposta de resolució sobre l'augment del control d'etiquetatge de la qualitat dels components de les joguines comercialitzades a Catalunya. És una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre diputat Xavier Dilmé.

El Sr. Dilmé i Vert

Gràcies, senyor president. Bé, com diu l'exposició de motius, aquesta proposta de resolució la presentem quan tenim coneixement de quines han sigut les dades d'inspecció de l'any 2006, i a l'estiu, quan també es crea una

certa alarma social per unes retirades massives que hi ha de joguines provinents d'Àsia.

Amb les dades a la mà, del total de productes retirats a Catalunya, només un 14 per cent l'any 2006 van ser joguines, i només un 9,22 per cent dels productes industrials immobilitzats a Catalunya també van ser joguines.

Considerem que són xifres baixes, que suposo que per part dels grups que donen suport al Govern se'ns dirà que l'any 2007, doncs, això s'ha anat solucionant, però, tot i així, hi ha uns fets que són incontestables, no? Una empresa americana va retirar aquest estiu més de mig milió de joguines del mercat espanyol, inclòs el català, i ho va fer de forma voluntària. És a dir, aquestes joguines van estar circulant..., unes joguines molt conegudes de sèries televisives van estar circulant, diguem-ne, lliurement, per les botigues de Catalunya, sense que l'Administració catalana, doncs, ho detectés.

Dels productes retirats, a més a més, s'ha de dir que l'any 2006 no n'hi havia ni un de Girona ni de Lleida. És a dir que, per demarcacions, bàsicament el tant per cent..., més d'un 70 per cent es van retirar a la demarcació de Barcelona. Bona part dels productes retirats..., simplement, també, va ser degut a motius d'etiquetatge, amb la qual cosa els temes de qualitat..., pot ser que l'etiquetatge estigui malament, però evidentment, la qualitat del producte no. I a nosaltres ens agradaria, també, que aquestes incidències en els temes de qualitat es tinguessin més en compte.

Per això demanaríem..., resumint, demanaríem això: que de les campanyes que es portessin a terme, doncs, tinguessin en compte, a més dels establiments generalistes de joguines, tinguessin en compte també més establiments com basars, botigues d'oportunitats i similars, perquè és on hi ha joguines precisament procedents bàsicament d'Àsia i joguines de preu baix; que, a part de controlar etiquetatge, es controlessin també qualitats, és a dir, això vol dir, doncs, augmentar els recursos que es destinen a analítiques en laboratori, i que tot aquest conjunt d'actuacions que s'haurien de fer en el territori català també fossin equilibrades territorialment. És a dir, que a les quatre demarcacions catalanes, doncs, proporcionalment, comptessin, doncs, amb aquestes campanyes d'inspecció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Parlamentari..., tenint en compte que no s'han presentat esmenes a la proposta de resolució, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre senyora Judit Carreras.

La Sra. Carreras Tort

Gràcies, senyor president. En nom dels grups que donen suport al Govern, mirin, senyors de Convergència i Unió, de fet compartim la seva preocupació per la qualitat dels productes que arriben a mans dels consumidors, i més quan es tracta de productes que arriben a mans de nens, per tant, respecte a les joguines. Però aquesta no és una preocupació del Govern quan aquest tema

surt en els mitjans de comunicació, és una preocupació permanent; i per això l'Agència Catalana de Consum ja du a terme des de fa anys campanyes anuals de control de joguines, en el marc de la campanya general de control de productes.

Per altra banda, cada any també s'incrementen el nombre de productes que se sotmeten a un control sistemàtic. I també s'intenta incrementar cada any la partida destinada a les despeses de laboratori, i, per tant, de productes que se sotmeten a aquestes corresponents anàlisis.

I, en referència al tema territorial, el factor territorial també hauríem de tenir-lo en compte, quan estem parlant d'aquests productes; on es reben, majoritàriament, les importacions que es fan a Catalunya. Per tant, Barcelona i Tarragona, per les infraestructures que tenen el port de Barcelona o el port de Tarragona, inclús l'aeroport..., és evident que el tema territorial s'hauria, o s'ha de concentrar principalment en aquestes demarcacions, tot i que evidentment també es fa control en la resta.

Per tant, els tres punts que presenten en la seva proposta de resolució, nosaltres els podríem dir que ja s'estan portant a terme. La campanya anual s'està portant a terme; l'augment de mostres anuals, doncs, també s'està portant a terme, i en referència al tema territorial, doncs, cal tenir en compte, doncs, per on entren els productes a Catalunya.

Per tant, per tot això, i tenint en compte que, per exemple, l'any 2006, doncs, més dels trenta mil..., van ser més de trenta mil les joguines que van ser o retirades, immobilitzades o destruïdes, considerem que l'Agència Catalana de Consum i el Govern, en definitiva, està fent la seva feina. I, per tant, haurem de rebutjar aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres ens prenem la proposta de resolució com..., ja ho diu el mateix títol, com un augment del control, de l'etiquetatge i de la qualitat dels components. No posem en qüestió que la Generalitat de Catalunya, doncs, faci aquests controls. Però, en tot cas, des del nostre grup ens sembla que tot el que sigui augment, sobretot en aquests sectors tan específics, com poden ser les joguines, doncs, vol dir que si un fabricant, voluntàriament, doncs, ha fet aquesta retirada, vol dir que potser hi havia algun element que s'havia escapat als controls normals.

I, per tant, nosaltres donarem recolzament a aquesta proposta, atès que, com dic, es tracta de fer un augment del control de l'etiquetatge i dels components, i, en tot cas, doncs, per contribuir a la seguretat dels consumidors.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Mixt, té la paraula l'illustre diputat senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Para dar apoyo a la propuesta de resolución presentada por el Grupo de Convergència i Unió.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem ara a la votació d'aquesta proposta de resolució, ja que no té esmenes.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Onze.

Vots en contra?

Onze. *(Pausa.)* Sí, 11, perquè falta un diputat d'Esquerra Republicana.

(Pausa.)

Hauríem de mirar el vot ponderat. No el tinc ara, però en tot cas, jo permetin que faci una cosa, que..., com una diputada..., no perquè pugui fer-ho, sinó perquè una diputada m'ha demanat que suspenguem cinc minuts la reunió, per la seva situació específica, suspenem, si els sembla, la reunió, i els donaré el resultat numèric d'aquesta votació. *(Veus de fons.)* No, no, la votació ja està feta, per tant... *(Veus de fons.)* No, no..., és a dir, a veure, la votació està feta...

El Sr. Turull i Negre

Està guanyat. Però si està clar!, està clar pels que som: som onze. Ja està, senyor president, vostè ha de donar que això està enllestit i s'ha acabat. I, si no, preguntí al lletrat.

El president

Hi ha una petita equivocació en la lectura del president, eh? *(Veus de fons.)* A veure, entenguem una cosa, la votació està feta. Necessitem traduir la votació de diputats amb la votació ponderada... *(veus de fons)*, i a partir d'aquí, la resolució, el resultat definitiu els el donaré després.

Suspenem cinc minuts la sessió, i els ho dic, però la votació és per la ponderació... *(Veus de fons.)* A veure, no es posin nerviosos, senyors diputats, senyores diputades, el que farem per concloure aquesta votació, que normalment es fa en base al nombre de diputats, i tenint en compte que està..., el resultat és d'11 a 11; per concloure si això està aprovat o no, hem de fer el càlcul ponderat, exclusivament.

Per tant, el que els dic és: suspenem cinc minuts, no per la votació sinó per la demanda d'una diputada. No repetim la votació sinó que el que farem serà la translació de la votació de diputats a la votació ponderada. Ho han entès, senyores i senyors diputats? Doncs suspenem la

reunió cinc minuts perquè qui hagi de fer el que ha demanat ho pugui fer. *(Remor de veus.)*

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i un minut i es reprèn a tres quarts de sis i set minuts.

El president

Senyors diputats, senyores diputades, si els sembla bé reprenem la sessió per informar... *(remor de veus)*, per informar... *(Persisteix la remor de veus.)* A veure, senyors diputats, senyores diputades, reprenem la sessió.

Tal com els havia avançat –i fins i tot potser podríem dir que promès–, el que correspon ara és traslladar la votació de diputats que s'ha de produït al vot ponderat.

D'11 a 11 diputats, la votació amb el vot ponderat donaria 65 vots a favor de la proposta de resolució i 64,75 en contra. Fruit d'aquest tema, quedaria aprovada aquesta proposta de resolució.

Vull dir que aquesta és la situació que s'ha produït.

Proposta de resolució

sobre l'augment del control de l'etiquetatge i de la qualitat dels components dels articles de puericultura que es comercialitzen a Catalunya (tram. 250-00521/08)

Passaríem, per tant, al punt setè de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'augment de control d'etiquetatge i de la qualitat dels components dels articles de puericultura que es comercialitzen a Catalunya. Proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula també el diputat senyor Xavier Dilmé, il·lustre diputat senyor Xavier Dilmé.

El Sr. Dilmé i Vert

Gràcies, senyor president. Bé, com que en certa manera és una continuació de l'altra, ja que n'hem aprovat una seria bo que poguéssim aprovar l'altra.

Vejam, aquí encara anem, diguem-ne... Si parlem en tema de percentatges, també entenem que els articles de puericultura, igualment que els de les joguines, els tants per cent retirats en el conjunt de tots els productes industrials que es retiren, doncs, a Catalunya és un tant per cent molt petit. I, a més a més, tot molt concentrat territorialment.

Precisament, les campanyes de control sistemàtic a què ha fet referència la portaveu del Grup Socialistes no es fan en els aeroports ni a les duanes; les campanyes de control sistemàtic es fan en magatzems majoristes i en establiments minoristes. Per tant, no té res a veure, perquè, de magatzems majoristes i establiments minoristes, n'hi ha, sortosament, a les quatre demarcacions. Per tant, ni en un cas ni en l'altre, diguem-ne, té res a veure l'equilibri territorial de les inspeccions, sinó més aviat amb els efectius que l'Agència Catalana del Consum té a cada territori.

Per tant, en certa manera, demanem el mateix, i, a més a més, atenent al sector poblacional a qui va dirigit aquest tipus de productes. Demanem més control d'etiquetades, però sobretot de qualitat; més analítiques, que això, evidentment –com he dit abans–, ningú està discutint que no se'n facin, el que estem demanant és que augmentin; i més equilibri territorial.

En certa manera, el que es demana per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, doncs, són aquests tres punts.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pels grups que donen suport al Govern, té la paraula, per a la defensa del seu posicionament, la il·lustre diputada senyora Judit Carreras.

La Sra. Carreras Tort

Gràcies, senyor president. Bé, respecte a aquesta altra proposta de resolució que fa referència als productes de puericultura, insistir també en les tres idees que hem esmentat anteriorment: d'una banda, que ja es duen campanyes anuals de control d'aquests productes; per altra banda, que cada any s'incrementa el nombre de productes que se sotmeten a aquest tipus de control. I que, respecte al factor territorial, doncs, les campanyes anuals també ja tenen en compte aquest factor.

Per tant, els grups que donem suport al Govern també rebutjarem aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Per només manifestar, doncs, el recolzament del nostre grup a la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. No és present en aquest moment el diputat del Grup Mixt; per tant, passariem a la votació d'aquesta proposta de resolució. *(Pausa.)* Ara mateix entra. Senyor Domingo, per posicionar-se, vostè té la paraula sobre la proposta de resolució del Grup de Convergència i Unió número 7.

El Sr. Domingo Domingo

Nuestro grupo apoyará la propuesta de resolución presentada tan brillantemente por el *Grup de Convergència i Unió*. *(Rialles.)*

El president

Gràcies, senyor Domingo.

Passem a la votació.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Onze.

Vots en contra?

Dotze.

Per 11 vots a favor i 12 en contra, queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució

sobre l'establiment d'una deducció en l'impost de societats a les empreses que implantin mesures per a afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar (tram. 250-00561/08)

Passariem ara al vuitè punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'establiment d'una deducció en l'impost de societats a les empreses que implantin mesures per afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Dilmé.

El Sr. Dilmé i Vert

Gràcies, senyor president. Molt breument, perquè em sembla que la proposta és prou explícita. Vejam, la conciliació laboral i familiar em sembla que tots estem d'acord que és un dels reptes que té la nostra societat en aquests moments i és un dels reptes de futur. Comporta una sèrie de conseqüències no aconseguir aquesta conciliació, que, evidentment, els primers que ho pateixen en aquests moments són les famílies, i en aquest cas les famílies de Catalunya. I llavors és necessari, doncs, que s'estableixin les condicions adequades per tal que pugui ser compatible formar una família i realitzar-se plenament a nivell personal i laboral.

Per tant, la proposta de resolució que presentem, la proposta d'acord és molt clara: hem de passar una mica del que són les paraules, les bones intencions, al que són els fets. I, evidentment, que també una manera de fer aquests fets és, en certa manera, donar suport a les empreses perquè també puguin als treballadors, diguem-ne, facilitar aquesta conciliació.

Per això, el que demanariem és, doncs, al Govern de la Generalitat que faci les gestions necessàries davant del Govern de l'Estat per establir una deducció del 10 per cent en la quota de l'impost sobre societats per a totes aquelles despeses que les empreses destinin a mesures que afavoreixin la conciliació laboral i familiar de les seves treballadores i dels seus treballadors.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Com que no hi han esmenes, és el torn ara dels grups per posicionar-se. En primer lloc, en nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Comín.

El Sr. Comín Oliveres

Gràcies, senyor president. També molt breument. Senyor diputat, estem plenament d'acord amb l'objectiu de fons, evidentment, eh? Tant és així –tant és així– que, com vostè sap, a l'acord estratègic hi ha algunes mesures destacades que busquen fonamentalment la conciliació entre la vida personal i laboral.

Per exemple, la mesura 80, on es demana que s'estudiï, justament, la legislació d'àmbit estatal –com diuen vostès–, però no la legislació fiscal, sinó aquella que permeti construir nous instruments d'organització del temps de treball i de suport econòmic.

Per exemple, aquesta mateixa mesura 80: incidim en la negociació col·lectiva, perquè creiem..., què és el que creiem? Què és el que ens portarà a rebutjar la proposta que fan vostès, malgrat aquell pròleg, diguem-ne, d'identificació amb el que vostè ens demana? Creiem que aquí la clau és un canvi cultural; i, per tant, hem d'afinar molt bé quins instruments des de l'Administració pública ens poden permetre impulsar de manera més eficaç aquest canvi cultural. Sobretot el que hem de fer és un canvi cultural. Hem de lluitar contra mites. Com, per exemple, aquell mite segons el qual algú creu que la conciliació és més factible, o només és factible, a les mitjanes i grans empreses, però no a les petites. O hem de lluitar també contra aquell altre mite que segueix considerant que la conciliació té un impacte negatiu a la productivitat.

En tot això estem tots d'acord, tots sabem que és un dels reptes principals que tenim com a societat catalana, però aquí el tema és analitzar molt bé quins són els instruments que més són capaços d'incidir en aquest canvi cultural.

I creiem que no són els instruments fiscals, o almenys *a priori* ara en aquest moment no hem de començar aquest camí amb instruments fiscals, sinó més aviat –i no li ho vull llegir, perquè seria llarg– tota aquesta llista d'instruments que preveu l'acord estratègic: incidit pel conveni col·lectiu, com vostè sap, hi ha una ordre de subvencions del 28 d'octubre del 2005 on s'estableixen les subvencions destinades a les empreses que fan plans de conciliació; hi ha un sistema pioner a Catalunya: les 6 «C», eh?, que el que vol és posar el Govern al servei de les empreses que fan plans de conciliació de la vida laboral i personal, ajudar les empreses que fan aquests plans, etcètera.

Hi ha la mesura 84, on es preveu la creació d'una comissió específica –imagini's la rellevància que té per a l'acord estratègic aquest tema, no?–, una comissió específica per a l'estudi de la conciliació de la vida laboral, personal i familiar, i que ja s'ha concretat, precisament, en l'elaboració del pla estratègic –que vostès coneixen– de conciliació.

I encara hem fet la Llei del 5 de juliol del 2006, que aquí sí que podem nosaltres des de l'Administració pública regular les mesures de conciliació per als funcionaris de l'Administració pública catalana.

Li poso només com un exemple que, estant d'acord amb l'objectiu, nosaltres en aquests moments, d'acord amb el

que diu l'acord estratègic, veiem que els camins per impulsar aquest canvi cultural, els prioritaris, els principals, són uns altres. I per aquest motiu, rebutjarem la seva proposta de resolució, subratllant novament, però, la coincidència completa amb els objectius que vostès posen sobre la taula.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Realment, no es tracta de fer comissions ni intencions, sinó de prendre mesures concretes. I, precisament, el problema no el tenim amb l'Administració pública ni amb els funcionaris; el tenim amb les empreses privades. Per això necessitem que el Govern ajudi, no que intervingui. I, per tant, seguretat jurídica i confiança a través de mesures fiscals.

Aquí tenien una bona oportunitat perquè realment es posés en marxa, doncs, una mesura de recolzament a la compatibilització de la vida personal i laboral.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup Mixt, el senyor Domingo té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nosotros, por subrayar precisamente y estar conformes con los objetivos que presenta la propuesta de resolución, votaremos a favor de ella.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo.

Passem, doncs, a la votació de la Proposta de resolució número 8, presentada pel Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Onze.

Vots en contra?

Dotze.

Per 11 vots a favor i 12 en contra, queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució

sobre el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya i la creació del consorci a què fa referència l'Estatut (tram. 250-00589/08)

Ara és el torn de la Proposta de resolució número 9, sobre el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya i la creació del consorci a què fa referència l'Estatut. És una proposta plantejada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a la seva defensa té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Aquesta és una proposta de resolució que creiem que hauria de ser fàcilment assumible pels grups parlamentaris que donen suport al Govern.

De tots és sabut la importància objectiva que crec que tots els grups d'aquesta cambra concedim a l'Agència Tributària. I de tots és sabut també la voluntat que tenim que l'Agència Tributària prosperi i tinguem les bases sòlides posades perquè després de la necessària negociació amb el Govern puguem tenir el consorci.

D'això és del que parla justament aquesta moció: que donem suport plegats al desplegament de l'Agència Tributària, que ens sembla que és un instrument imprescindible en l'àmbit de l'autonomia de Catalunya, des del punt de vista tributari i des del punt de vista de la gestió dels tributs molt en particular, i que, a més, donem la passa conjuntament per saber..., que els partits i grups parlamentaris d'aquesta cambra puguem saber com evoluciona el consorci.

No pretén res més aquesta modesta proposta de resolució. El primer punt diu exactament: «Dur a terme el desplegament de l'Agència Tributària de Catalunya, tant des del punt de vista reglamentari com organitzatiu, donant les passes necessàries per impulsar la conciliació i fer-ho en els terminis previstos.» És a dir, una declaració explícita del suport del nostre grup parlamentari al desplegament de l'Agència Tributària. Ni més clar, ni més alt: suport al desplegament de l'Agència Tributària per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Per tant, suport a l'activitat que porta el Govern per desplegar-la. I ja tindrem l'oportunitat de fer el balanç. Això es va plantejar el mes de desembre, es va presentar l'Agència Tributària el dia 2 de gener, està treballant l'Agència Tributària pel seu desplegament en tot el territori, tant des del punt de vista orgànic com des del punt de vista funcional. Trigarem sis mesos, en trigarem nou, en trigarem dotze. Farem un balanç de com va aquest desplegament. I poden vostès tenir la seguretat que desitgem que aquest desplegament es faci d'una manera absolutament perfecta i a satisfacció per part d'aquesta cambra i, molt particularment, de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

El segon punt és específic, en el sentit que demana que en seu parlamentària s'expliqui l'actual estat de les negociacions respecte al consorci. Parlar de consorci vol

dir parlar de finançament; parlar de finançament –que és paral·lel– vol dir parlar de negociacions amb el Govern. A on expressem la nostra inquietud? Que el més calent està a l'aigüera. És la inquietud d'aquest grup parlamentari? Sí. Però, si el conseller Castells no ens enganya i no ho acostuma a fer, en seu parlamentària, és la inquietud del Govern i és la inquietud del conseller Castells, que a hores d'ara no tenim cap àmbit formal i enllestit de negociació per al finançament. No em diguin vostès ja per al consorci.

I aquesta és la percepció que tenim. I desitjaríem poder ajudar, però sobretot voldríem que els grups parlamentaris, els del Govern i els de l'oposició, tinguessin parada l'orella a com estan les coses des del punt de vista de la informació.

Serà difícil que els grups parlamentaris d'aquesta cambra puguem donar suport al Govern, que necessàriament el necessita, si no tenim aquesta informació. És a dir, home, clar que fora de seu parlamentària nosaltres rebem puntual informació –a vegades no tan puntual– de com van les coses; però els ho dic, i a vostès els ha de constar, com a grups parlamentaris que tenen relació intensa i pròxima al Govern, que això progressa lentíssimament. Pregunta: per culpa del Govern de Catalunya? Afegeixo: probablement, no –probablement, no. Però les condicions s'han plantejat d'una manera que avui fa que el finançament, des del punt de vista de la negociació, estigui a l'aigüera. I, si no tenim finançament, serà difícil que discutim el progrés del consorci.

Aquesta moció només presenta una proposta així de modesta: si us plau, per què no informa els grups parlamentaris, el Govern? Res més. Fixi's el que diuen: «L'informe en seu parlamentària de l'estat actual de les negociacions per a la creació del consorci, per tal que abans de... –tal, tal, tal– l'Agència Tributària abans del 9 d'agost promulgui les bases per a la seva creació.» Res més. Ens informen, si us plau. Jo crec que és una bona oportunitat per al Govern perquè vingui aquí i ens doni aquesta informació.

Hem vist que vostès han presentat una esmena, que, de fet, no sé com interpretar; és una esmena de supressió del segon punt, que nosaltres demanaríem que vostès ho reconsideressin. És a dir, si estem junts per demanar el desplegament de l'Agència Tributària, i està junta tota la cambra, com no hem d'estar junts per demanar que se'ns informi, als grups parlamentaris, de com van les negociacions? Si estem junts donant suport a l'agència i donant suport al consorci i donant suport al finançament de Catalunya, però per què no hem de ser informats? Per quins set sous no hem de ser informats els grups parlamentaris?

I amb aquest plantejament, president, acabaríem la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per defensar l'esmena que ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Inici-

ativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula per a la seva defensa la il·lustre diputada Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Gràcies, president. Nosaltres volem començar coincidint totalment amb la importància de la Llei de l'Agència Tributària de Catalunya, com no podria ser d'una altra manera, que no només va inaugurar la tasca legislativa del desplegament del nostre Estatut, sinó que, a més a més, va ser aprovada amb el suport majoritari de la cambra, amb els tres grups que donem suport al Govern i el Grup de Convergència i Unió.

El Govern, com no podia ser d'una altra manera, està desplegant aquesta Llei de l'Agència Tributària, la Llei 7/2007, si no ho recordo malament, i ho està fent amb un seguit d'ordres i decrets, que jo tampoc els vull avorir excessivament i, per tant, no els enumeraré. I també en té de previstos per a aquest any que comença, com, per exemple, un que em sembla especialment rellevant, que és aprovar la carta dels drets dels contribuents o la regulació de l'oficina del contribuent. Per tant, com això s'està fent, nosaltres aprovaríem el punt primer de la proposta de resolució del Grup de Convergència i Unió.

Pel que fa al segon punt, que és on nosaltres a la nostra esmena en demanem la supressió, no és una supressió que tingui a veure amb els continguts del que expressava el senyor Fernández Teixidó, sinó que simplement nosaltres rebutgem aquest segon punt per una qüestió tan simple com és que creiem que això ja està reconegut en el nostre Estatut quan parla del paper del consorci i del paper de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat - Generalitat, i, molt concretament, en l'article 210.4 de l'Estatut, que diu: «La part catalana de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat - Generalitat ret comptes davant el Parlament del compliment dels preceptes d'aquest capítol.»

Així mateix, i com ho diu la llei més important del nostre país, per tant, la part catalana de la comissió mixta sol·licitarà abans del dia 9 d'agost del 2008 la seva compareixença en seu parlamentària per retre comptes sobre les seves actuacions amb relació al finançament de la Generalitat de Catalunya. Per tant, no l'estem suprimint perquè no reti comptes d'un tema tan important com és el consorci tributari, sinó simplement perquè això ja està reconegut en el nostre Estatut.

Res més. Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara, de la resta de grups que no han presentat esmenes, té la paraula, pel Partit Popular de Catalunya, la il·lustre diputada senyora Maria Angels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Per manifestar, doncs, que a aquesta proposta de resolució no donarem recolzament. I no li'n donarem perquè el bon fi de l'Agència Tributària de Catalunya, com ha plantejat en el punt nú-

mero 2, doncs, el representant de Convergència, depèn del sistema de finançament de Catalunya, que és el que determinarà el bon fi del consorci i és el que determinarà, conjuntament amb els recursos que ens han interposat a l'Estatut de Catalunya, la procedència o no de la comissió bilateral Catalunya - Govern de l'Estat.

I, per tant, nosaltres no hi donarem recolzament, perquè considerem que aquestes qüestions estan sota judici en aquests moments; i, per tant, no ens podem posicionar sobre una qüestió que nosaltres considerem que afecta transversalment el contingut d'aquesta qüestió. I sobretot atenent que el Partit Popular de Catalunya ja va manifestar que si realment es volia afrontar el debat del finançament de Catalunya, doncs, havia de fer-se amb el «sí» de la Comissió del Consell de Política Fiscal i Financera, que era on tocava. El que no tocava és fer promeses en un estatut, posar unes dates d'un consorci i després endegar un projecte d'una llei de l'Agència Tributària quan realment tot això depèn que realment el Govern de l'Estat convoqui el Consell de Política Fiscal i Financera. Si realment volen un nou finançament per a Catalunya i volen una agència, el que han de fer no és aprovar això, sinó que el que han de fer és dir-li, al senyor Zapatero, que el convoqui immediatament.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo no dará apoyo a la propuesta de resolución, y lo hace fundamentalmente por coherencia: en su día no dio apoyo a la Ley de la Agencia Tributaria. Y una de las razones que justificó su no apoyo a esta ley era la pendencia del recurso de inconstitucionalidad presentado tanto por un grupo parlamentario como por el Defensor del Pueblo sobre el tema de la Agencia Tributaria de Cataluña.

En todo caso, es de esperar que en breve plazo, dado que ya han pasado las elecciones, tengamos la sentencia del Tribunal Constitucional, en la que se venga a resolver y se dé seguridad jurídica a esta materia.

Es así mismo en cuanto a lo que hace referencia al punto segundo, que si bien estaríamos de acuerdo en que se informe en sede parlamentaria del estado actual de las negociaciones —es bueno saber—, pero también es verdad que no estamos de acuerdo en que se promueva el consorcio, por un fundamento parecido al anterior, que es que también es un aspecto que se encuentra en estos momentos recurrido ante el Tribunal Constitucional.

Y un segundo aspecto más nuclear, más determinante, que es que nuestro grupo parlamentario, Ciudadanos, en su momento defendió la creación de un consorcio estatal en el que participarían las administraciones tributarias autonómicas.

Creemos que esta es la vía más adecuada, más favorable al control del fraude fiscal, a la reducción del gasto público en esta materia; y además es una vía que en

estos momentos se está implantando en los países con administraciones federales tributarias.

Por eso, creemos que vamos en una dirección equivocada, en una dirección contraria a la que se sigue en los países federales, en los que se está potenciando la figura del consorcio estatal con representación de comunidades autónomas o de estados o de *Länder* más que la vía de incremento del gasto público que va a suponer, como ya en su día fue anunciado por los correspondientes sindicatos de inspectores de finanzas, esta vía de la creación de agencias tributarias propias y de consorcios como el que aquí se pretende crear.

Por todo ello formularemos un voto contrario a la propuesta de resolución.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per posicionar-se a l'esmena presentada pels tres grups que donen suport..., té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Només dues consideracions. He format part, senyor president, d'una majoria parlamentària que governava; avui formo part d'una majoria parlamentària que no governa. I sempre he tingut la percepció, senyor president –i vostès em permetran, doncs, aquest petit excurs de caràcter personal–, que la vida parlamentària havia de permetre en el debat parlamentari que els parlamentaris poguessin canviar de posició.

És a dir, hauria de ser per part nostra, senyores i senyors diputats –poden creure'm, i no perquè puguem tirar endavant o no la proposta–, que permeti que quan s'escolten els arguments, a vegades uns, a vegades els altres, a vegades els de tots plegats, home, serveixi per poder reflexionar, senyor president, si el nostre vot pot ser modificat o no.

I estem entestats, vostès i nosaltres, nosaltres i vostès, en una dinàmica d'inflexibilitat parlamentària que no sap, senyor president, quant empobreix, des del meu punt de vista, aquest debat. Perquè fixi's vostè, senyor president –i acabo amb això–, fixi's que el Partit Popular, molt legítimament, i el Grup Parlamentari..., o el Grup Mixt, que representa el senyor Domingo, legítimament diuen en el moll de l'os de la qüestió: «D'això, no en parlem.» I tots els grups que donen suport al Govern i nosaltres estem clarament d'acord en el contingut, en el moll de l'os d'aquesta proposta. I només diem: ens informin, si us plau, en seu parlamentària.

I molt dignament la representant del grup majoritari dels que donen suport al Govern, del grup que dona suport al Govern que és el majoritari, ens diu: «No, això ja vindrà en el seu moment quan s'informi la comissió i després vingui al Parlament.» Però no seria raonable que el Govern busqués la complicitat de l'únic grup parlamentari que li pot donar suport, que som nosaltres, per convèncer potser els altres grups o no, però perquè cavalquin amb una majoria? Per què estalviar-nos aquest instrument polític, president? Per què estalviar-nos tenir

aquest instrument a la mà? Senzillament, perquè, escoltin, això ve de l'oposició.

Lamento que això es produeixi d'aquesta manera. Em consta que quan nosaltres estàvem al Govern, senyor president..., què li haig d'explicar a vostè? Quantes vegades ho fèiem nosaltres. Per això ho lamento ara. Possiblement també hauria d'haver-ho lamentat abans.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor diputat, entenc de les seves paraules que no accepta l'esmena que han presentat els grups que donen suport al Govern, amb la qual cosa haurem de fer dues votacions: una per al primer punt i una altra per al segon punt.

Passem, doncs, a votar el primer punt de la proposta de resolució presentada pel Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vint.

Vots en contra?

Tres.

Per 20 vots a favor i 3 en contra, queda aprovat el primer punt de la proposta de resolució.

Passem ara a la votació del segon punt de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vuit.

Vots en contra?

Quinze.

Amb 8 vots a favor i 15 en contra, queda rebutjat el segon punt d'aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució

sobre la publicació de les balances fiscals (tram. 250-00603/08)

Passem ara al punt desè de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la publicació de les balances fiscals. Presentada pel Grup de Convergència i Unió, per a la seva defensa té la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Acabem de viure una intensa campanya electoral, amb uns resultats electorals ben notoris i ben evidents des del meu punt de vista. Vol aprofitar aquest portaveu aquest moment, que em sembla molt escaient, per felicitar el Partit Socialista de Catalunya per la seva victòria en aquesta contesa electoral; em sembla el moment oportú de fer-ho. I ho faig ara per l'argumentació que utilitzaré.

Una de les satisfaccions, de les escasses satisfaccions que escoltant els socialistes van produir en aquesta per-

sona que els parla, era sentir la portaveu i candidata del Grup Parlamentari Socialistes a Madrid i candidata aquí a Catalunya, la senyora Chacón, posant-se molt seriosa sobre la necessitat de la publicació de les balances fiscals.

Naturalment, que ho fes Esquerra Republicana de Catalunya o que ho fes Iniciativa per Catalunya no era cap novetat, coneixíem la seva disponibilitat, però que ho fes la senyora Chacón en els termes que ho va fer, si més no, va ser –què volen que els digui?– una petita satisfacció durant aquesta campanya.

Per què? Perquè crec que tots els grups parlamentaris –tots, tots, tots– tenim la necessitat de poder expressar públicament que les balances fiscals són imprescindibles per a Catalunya i per a tot l'Estat espanyol.

O sigui, la desinformació no afavoreix a ningú, la desinformació va en contra de totes les comunitats autònomes; només va a favor d'aquell que deté mesquinament el poder. Només va a favor d'aquest. Però per al conjunt de les comunitats autònomes tenir informació, com ha d'anar malament per a les comunitats autònomes? Per tant, vàrem saludar amb satisfacció el fet que pràcticament tots els grups parlamentaris, avui representats en els seus candidats, fossin capaços de demanar la publicació de les balances fiscals.

Convergència i Unió encara va anar més lluny, encara ha anat més lluny: ho posem com a condició *sine qua non* per parlar de la hipotètica investidura, avui, del president Zapatero, de fa uns dies, del president que pugués ser. Per Convergència i Unió és condició *sine qua non* per parlar de la investidura la publicació de les balances fiscals. I crec sincerament que és una manera de comprometre el nostre partit, la nostra federació, amb la voluntat que hi hagi la publicació de les balances fiscals.

Dit tot això, que és el que crec que és políticament rellevant, què demanem aquí? Que unànimement ens posem tots d'acord per demanar al Govern que finalment publiqui les balances fiscals. Punt. Demanem això. I crec que potser tinc l'esperança que potser progressem en aquest sentit, independentment del mètode i de les formulacions. Després vostès presentaran una esmena i l'estudiarem.

Demanem també una altra qüestió: que aprofitem el viatge i demanem al Govern de l'Estat que anualment les balances fiscals puguin ser presentades després de cada exercici pressupostari, que fem d'això un hàbit a través d'un mètode, un hàbit de conducta i un mètode polític perquè puguem tenir a Catalunya justament el balanç de tot aquest flux constant entre les comunitats autònomes en l'àmbit de l'Estat espanyol.

I, finalment, demanem al Govern de l'Estat que presenti els resultats –aquí sí– davant de la Comissió General de les Comunitats Autònomes del Senat, per dues raons: perquè les comunitats autònomes tenen el dret i l'obligació de saber, i perquè el Senat sembla el marc idoni perquè s'acabi amb aquesta penombra respecte a les balances fiscals.

Hem d'acabar amb la manca de transparència respecte a les balances fiscals; i és un moment oportú, ara que amb la campanya tots n'hem presumit, que el Parlament de Catalunya aprovi justament, i de manera unànime o ben majoritària, la publicació de les balances fiscals, i esperar el nostre Govern que alhora ho demani al Govern de Madrid.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per defensar l'esmena presentada pels tres grups que donen suport al Govern, té la paraula la il·lustre diputada Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, moltes gràcies, president. I, com a membre del Partit Socialista de Catalunya, breument agrair-li les seves felicitacions. Com a membre d'aquest Parlament, i per posicionar-nos respecte a l'esmena que han presentat, jo coincideixo plenament; i a més ho hem vist molt bé en aquesta campanya electoral, que hi ha una coincidència, una coincidència que, a més, és molt general, a exigir i a voler que es publiquin les balances fiscals. I no només per a Catalunya –vostè ho ha dit molt bé–, sinó perquè són bones per a tot Espanya per una qüestió de justícia, de reconeixement a la solidaritat que sempre ha tingut Catalunya, i també per un principi fonamental, que és el de transparència de la informació.

Per tant, que ja vagi per endavant que l'esmena que hem presentat nosaltres de modificació de la seva proposta de resolució no té res a veure amb el seu contingut fonamental, que és una clara posició favorable i tota l'exigència necessària perquè s'acabin publicant d'una vegada, perquè és una lluita que ve de lluny, aquestes balances fiscals.

Nosaltres hem presentat aquesta esmena, però, perquè sí que tenim algunes discrepàncies en les formes o en algunes concrecions de la seva proposta de resolució que fan que no hi estiguem del tot d'acord tal com està formulada; sense retreure el que acabo de dir, eh? Quan, per exemple, vostès demanen que el Govern acordi de manera unànime, no? No sé si aquesta tautologia és fruit d'un mal redactat o és una qüestió més de concepte que deixa entendre que el Govern pot prendre aquestes decisions d'una manera que no és unànime, perquè el Govern tota decisió que pren, com un govern que és, obliga tot el seu govern.

Això ja sé que és anecdotari, no és el moll de l'os de la qüestió, però per això li presentem una esmena, perquè també hi ha altres matisos, com demanar que sigui específicament l'Institut Nacional d'Estadística o la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que elabori aquestes balances. Nosaltres, sincerament, no creiem que correspongui... En canvi, sí que creiem que és millor recolzar-nos en el nostre Estatut, perquè és la defensa del que tots volem, que molt clarament en el seu article 201.2 posa l'accent en el principi de transparència entre administracions i, per tant, obliga a la publicació d'aquestes balances fiscals.

Nosaltres, senyor Teixidó, entenem que no canviar de posició no és sempre empobrir, o esperem que en aquesta ocasió no sigui empobrir el debat parlamentari. Li demanaríem que ens aprovés aquesta esmena, perquè creiem que sí que reforça la posició unitària que té aquest Parlament en la demanda de la publicació de les balances fiscals per part de l'Estat.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn dels grups que no han pres la paraula. Per part del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. De los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Per fixar la nostra posició també com a signants d'aquesta esmena que ara la diputada que m'ha precedit en la paraula, doncs, ha exposat. Efectivament, la publicació de les balances fiscals entenem des del nostre grup parlamentari que és una condició prèvia a la negociació o quan s'entri en el moment clau de la negociació del nou model o del nou sistema de finançament que es deriva del nou Estatut, senzillament per saber per on anem.

Senzillament per saber per on anem, perquè en aquest aspecte és clau tenir dades, tenir informació, informació és poder; i, per tant, tenir informació és clau en el moment d'una bona negociació del desenvolupament d'aquelles regles del joc, d'aquell marc que va quedar o que ha quedat descrit en el nou Estatut.

És per això, doncs, que, efectivament, abans s'ha recordat que la majoria o per no dir tots els partits polítics de tradició catalanista del nostre país en aquests moments ja és una unanimitat quant a demanar al Govern de l'Estat espanyol que publiqui aquestes balances fiscals.

En aquest sentit, nosaltres entenem que l'esmena que presentem, en certa manera, simplifica aquesta demanda; simplifica aquesta demanda i, a més a més, la fa molt concreta; molt concreta en el sentit, doncs, d'impulsar que el Govern de la Generalitat sol·liciti al Govern de l'Estat que faci públiques les balances fiscals. I, a més a més, es lliga en aquest aspecte a un precepte que sí que està incorporat al mateix Estatut; per tant, en compliment d'una llei.

Estem parlant de l'aplicació del principi de transparència, en aquest sentit concret, publicació de balances fiscals, en virtut d'un principi reconegut en llei, en la Llei de l'Estatut, llei orgànica. Per tant, en aquest sentit, és la voluntat d'arribar a aquesta entesa: simplificar i anar directes al gra.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres no donarem recolzament a aquesta proposta de resolució, no perquè no estiguem d'acord –i s'ha manifestat per algun membre del meu partit– en el tema de publicar les balances fiscals, però, clar, hi ha qüestions dintre de la proposta de resolució que no podem recolzar.

Dos punts. Primer, es diu aquí que el problema no és la metodologia, sinó que és un problema polític. De cap manera. Si fos una qüestió de transparència o d'aquest principi del 201.2... Que, per cert, vull recordar als senyors parlamentaris que això no es deriva de l'Estatut, és de l'ordenament jurídic vigent –el principi de transparència–, dintre del qual em sembla que tots els diputats i tots els grups podríem concórrer. No es tracta de transparència, no es tracta d'ocultar dades, tots volem que surtin les dades, perquè, com molt bé ha manifestat el ponent, realment les dades són perjudicials per a totes les comunitats autònomes.

Per tant, no es tracta d'ideologia ni de partits; del que es tracta és de com fem aquestes balances fiscals, quina metodologia apliquem, i, per tant, el grau de solidaritat com l'apliquem, sabent molt bé que hi ha dos models. I, per tant, la clau que realment fins aquest moment ha aturat el tema de la publicació de les balances ha estat la metodologia; per tant, la metodologia és una qüestió important.

I, després, en el primer punt de la proposta de resolució es diu: «L'elaboració de la balança fiscal referida a...» No, no, de cap manera, si surten les dades, que surtin totes. Per tant, si nosaltres considerem que s'ha de portar la informació, tota, la que calgui, la màxima, eh?

Per tant, en aquest sentit, nosaltres en aquests moments no li podem manifestar, doncs, el nostre recolzament. Però ho tornem a dir: principi de solidaritat serà la gran qüestió que no es podrà debatre per aquesta via, sinó en el si del Consell de Política Fiscal i Financera, sistema de finançament i consorci. I, després, les dades totes, les que calgui, les necessàries perquè no hi hagi cap dubte en la possible negociació.

I, per tant, a partir d'aquell moment que aprovem i trobem un consens de metodologia, doncs, que això vagi rutllant i que es vagin publicant des d'un punt de vista de normalitat i que ens ajudi a tots a saber quan parlem i quan demanem una qüestió de solidaritat, doncs, en quins paràmetres estem negociant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Olano. Ara, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. En la línia dels diputats del Grup del Partit dels Socialistes de Catalunya i d'Esquerra Republicana que m'han precedit en l'ús de la paraula, només assenyalar la necessitat, l'oportunitat i la justícia que es publiquin les balances fiscal. I, per

tant, el nostre suport en els termes en què hem proposat la nostra esmena a aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyor Pi. Ara, pel Grup Mixt, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ciudadans es firme partidario de la máxima transparencia presupuestaria, y entiende, como pueden entender muchos de los grupos parlamentarios que hay en esta cámara, que este principio ha de aplicarse también en lo que concierne a la distribución territorial del gasto público.

Por ello, Ciudadans valora muy negativamente la falta de transparencia que ha caracterizado los sucesivos gobiernos españoles en este tema. Y comparte en cierta medida la preocupación que ha motivado la presentación de la propuesta de resolución del Grupo Parlamentario de Convergència i Unió sobre la publicación de las balanzas fiscales autonómicas o regionales.

Pero decimos que solo en cierta medida: aquí se ha afirmado, y la propuesta de resolución así lo manifiesta, que se trata de un problema de corte político. Así se dice en la... Nosotros entendemos que el Gobierno de España aborde este tema con precaución, con precaución y con mucha precaución. Nosotros quizá..., nuestro grupo también la tendría. Y la tendría porque la experiencia nos enseña que la razón por la que se está exigiendo la publicación de las balanzas fiscales no es tanto una preocupación por la transparencia presupuestaria como la búsqueda de munición para una permanente campaña de demagogia victimista. No es tanto la información detallada sobre dónde y en qué se gasta el dinero de los ciudadanos, sino un único número, cuanto más grande mejor, y aunque para ello haya que hacer lo que sea necesario, y que se pueda vender políticamente: lo que nos roba Madrid o el expolio fiscal. Esa es la razón por la que se está insistiendo normalmente en el concepto de balanzas fiscales.

Para nosotros eso es una burda manipulación. Lo es, porque los saldos fiscales regionales lo que capturan fundamentalmente son flujos redistributivos entre ciudadanos, esto es impuestos y prestaciones sociales, que se determinan de acuerdo con reglas aparentemente razonables y uniformes para todos ellos.

Los territorios ricos, con la excepción de las comunidades forales –y sobre eso ya hemos planteado algunas propuestas e iniciativas y manifestaciones nuestro grupo parlamentario–, tienen déficits fiscales no porque el Estado los maltrate, sino porque disfrutan de una mejor situación económica en términos de renta y empleo; y, por lo tanto, pagan más impuestos y reciben menos ayudas sociales. Lo preocupante sería que no presentasen déficits fiscales; significaría que el estado del bienestar no funciona correctamente.

Permítanme que reutilice alguna expresión que yo he venido manifestando en esta cámara: aquí hay una mayoría neocarlista que tiene una auténtica obsesión por los territorios; les preocupa enormemente lo que

Cataluña paga o deja de pagar y lo que recibe del Gobierno central, y se angustian pensando en que no se les respeta suficientemente o que se les puede estar tratando de forma injusta.

A nosotros los territorios no nos importan tanto, lo que nos interesa son sus habitantes. Para nosotros Cataluña es la suma de sus ciudadanos. En consecuencia, para Ciudadans, el saldo fiscal de Cataluña es solo una estadística muy poco informativa. Lo que nos interesa es saber si el Estado español trata de forma equitativa a sus ciudadanos, incluidos los catalanes, y hace el esfuerzo necesario para darles a todos ellos servicios públicos y prestaciones sociales equiparables.

Para saber si esto es así los saldos fiscales regionales no sirven para nada –no sirven para nada. Lo que sí puede servir –lo que sí puede servir– es una información detallada sobre el gasto territorializado desglosado por programas que permita comparar lo que se destina en cada sitio a cada servicio público. Con ello se verá, por ejemplo, que la inversión estatal en infraestructuras de transportes en Cataluña ha sido generalmente inferior a la asignada a otros territorios.

Este déficit inversor –por poner este ejemplo que está muy de actualidad– nos preocupa tanto o más que a algunos de los grupos parlamentarios que aquí se manifiestan con tanta reiteración a favor de las balanzas fiscales. Y nos preocupa porque se traduce en una mala calidad de ciertos servicios públicos que son esenciales para los ciudadanos. Y buena prueba de ello tenemos en los últimos tiempos. Y seguramente hay otros ejemplos que convendría corregir, aquí en Cataluña y en otros territorios. Y para detectarlos es necesario disponer de este tipo de información, información por programas.

En conclusión: no apoyamos su propuesta, porque ustedes o lo que se pretende por Convergència i Unió y por los grupos que dan apoyo al Gobierno es reclamar diecisiete cifras que en sí mismas no tienen ningún sentido, ninguno –ninguno–, salvo arrojarse, de unos territorios a otros, esas balanzas fiscales. Publiquemos los programas de gasto..., y eso sí que tiene sentido. Y, por ello, entendemos que no nos importa que se publiquen las balanzas fiscales, ya decimos: transparencia toda y en todo, con independencia de la metodología, porque la metodología es importante a la hora de definir las balanzas fiscales. Pero que ese dato –insistimos– no es trascendente, salvo que se quiera hacer política neocarlista.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara, per manifestar-se per l'esmena presentada, té la paraula el diputat de Convergència i Unió, l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, senyor president. Afortunadament, el Reglament no ens permet entrar en una discussió sobre algunes de les tesis, senyor president, que aquí s'han manifestat.

La darrera tesi defensada pel diputat Domingo donaria per un debat que no és nou, però que convindria, si més no, recordar-li al senyor Domingo un parell de coses argumentadament. Jo, com que el Reglament no ho permet, només ho situaré des del punt de vista d'una pinzellada.

Si ell creu que plantejar la defensa de les balances fiscals i la seva publicació és neocarlisme; si ell creu que el fet que nosaltres puguem tenir la informació sobre el que succeeix amb el que recaptem i paguem els catalans a l'Estat espanyol i viceversa amb tots els territoris, això és neocarlisme; si ell creu que els altres tenim una concepció del territori que els ciutadans no sumen un a un, deuen restar un a un... Per ells els ciutadans deuen restar un a un, perquè com que ells veuen els ciutadans i el producte és Catalunya, i nosaltres veiem Catalunya, que deu ser una resta de tots els ciutadans. No entenen que són la suma d'un darrere un altre i això és el que Catalunya és. Donaria per tant debat... Però davant del neocarlisme que se'ns assigna, espanyolisme del més ranci, senyor president.

Però, com que el Reglament no em permet fer això, passaré directament a contestar... (*rialles*), l'esmena de la diputada i dels grups parlamentaris; ha pres la paraula la diputada Martínez. La importància de fer-ho ara, senyora, doncs, ja ho veu: més important que mai. Tenim aquest compromís, i si els sembla ho aprofitem. I li diré la manera com ho aprofitem, fent-li, això sí, una excepció, que és l'única que jo no puc compartir en l'esmena que vostè fan. Diu la diputada: «Com és possible que això demani que el Govern ho faci unànimement, senyor diputat?» Senyora diputada, subconscient traït. Ara veurà per què, no s'esveri. Subconscient traït. Estan tan acostumats que des de l'oposició els diguem que, si us plau, es comportin tots plegats a l'hora de fer política de govern que llegeixen una proporció i s'equivoquen. A pams, senyora diputada. Què diu la resolució? Diu que «el Parlament de Catalunya acordi de manera unànime...» (*Veus de: «No, no, no.»*) Sí, sí, esperi..., no...

El president

Senyors diputats i diputades, estem en el torn de fixació d'acceptació o no de l'esmena i alguna altra flexibilitat afegida. Senyor diputat, continuï intentant fixar posicions.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, president. «El Parlament de Catalunya insta el Govern que acordi al Parlament de manera...» (*Remor de veus.*) Escoltin, deixi'm llegir, però si sortirem de dubtes aviat: «que acordi de manera unànime demanar al Govern de l'Estat», el Parlament de Catalunya demana al Govern que acordi de manera unànime al Govern de l'Estat. Però ho fem nosaltres unànimement, diputada. (*Remor de veus.*) I, naturalment, i el Govern, faltaria més. Però a vostès això no els hauria de sorprendre. (*Remor de veus.*) No, diuen que no, d'acord. No en parlem més. No els hauria a vostès de sorprendre, però els traeix el subconscient. Aquest subconscient que creu que vostès s'han de posar d'acord fent unànime la petició.

Bé, dit això, els donaré la satisfacció, senyora diputada, d'acceptar la seva esmena. Per què acceptem la seva esmena? Independentment que l'unànime és el Parlament. (*Veus de fons.*) No, acceptem la seva esmena, senyor Pi, pel següent: perquè ens permet signar plegats tota l'esmena, l'esmena i els punts que se n'infereixen, el segon i el tercer. I ens sembla important que, després d'alguns arguments que hem sentit, més que mai el Parlament de Catalunya insti de manera unànime demanar al Govern, que també unànimement demani al Govern de l'Estat aquest tipus de plantejament. Tot unànime, excepte, naturalment, el senyor diputat i la senyora diputada, que respectem, com no podria ser d'una altra manera, la seva posició.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. El senyor Domingo, amb aquesta no-discussió sobre la seva tesi, demana la paraula per continuar no discutint la seva tesi. Té trenta segons per no discutir la tesi que s'ha posat damunt de la taula, ja que el Reglament no ho permet.

El Sr. Domingo Domingo

Como el Reglamento permite contestar por alusiones y ha sido directa una alusión del ilustre, el honorable señor Fernández Teixidó, quisiera hacer referencia a por qué he utilizado estas fórmulas que tanto le han escandalizado.

No hablamos ni de españolismo ni de catalanismo; yo me he referido al neocarlismo intencionadamente, porque a los neocarlistas lo que fundamentalmente les preocupaba era el territorio. Es más, estamos hablando de tesis progresistas o no, ¿y sabe usted quién defiende en estos momentos tesis parecidas a las que la mayoría de esta cámara se está defendiendo en Europa? El señor Bossi, la Liga Norte italiana, es decir, la derecha más extrema, por utilizar determinadas manifestaciones que hay en estos momentos. ¿Saben ustedes quién está en contra de esas tesis? Pues están en contra el Partido Democrático, la izquierda, la *sinistra* italiana, en contra —en contra— de estas tesis.

En definitiva, ¿qué se defiende? Igualdad de servicios —acabo—, igualdad de derechos de las personas, y no hablemos ni de españolismo, ni de no españolismo, sino sencillamente de derechos de los ciudadanos, igualdad de derechos.

El president

Gràcies, senyor diputat. Veig que hi ha una interpretació no coincident entre el que és l'esmena presentada pel grup i l'acceptació del Grup de Convergència i Unió. En tot cas, he entès que el propietari de la proposta de resolució entén que l'esmena substitueix el primer punt, i, per tant, quedarien el punt 2 i el punt 3 vigents per part de la proposta de resolució. Faríem una votació separada del primer punt, que seria l'esmena presentada pels tres grups, i els altres dos punts restarien vigents i els grups decidirien si els donen suport o no. Aquesta és la

proposta que jo els faig de votació, en funció de tal com el grup proposant ha admès l'esmena en aquest punt.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Senyor president, només deixi'm dir-li un segon que l'esmena nosaltres entenem que substituïa tots els punts, perquè d'aquesta manera els punts 2 i 3, evidentment, nosaltres podem votar-hi en contra, però serien redundants completament, perquè els considerem inclosos a l'esmena. Almenys deixar-ne constància per a l'acta de la sessió.

El president

Evidentment, la interpretació que cadascú pugui acabar donant a com queda la tindrà cada grup, però, en tot cas, la proposta de votació seria... Per tant, la proposta de resolució que presenta Convergència i Unió tindria un primer punt que correspon amb l'esmena presentada pels tres grups que donen suport al Govern, i el segon i tercer punts tal com estaven redactats en origen. Entenc que hi ha petició de votació separada del primer punt amb relació al segon i tercer. El primer punt tal com queda amb la incorporació de l'esmena, i el segon i tercer tal com està redactat actualment. Faríem aquestes dues votacions si els sembla bé.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, perquè finalment tinguem tots la percepció del que votem, voldria dir que els grups de la majoria parlamentària que dóna suport al Govern votaria en contra del punt 2 i en contra del punt 3. És això exactament el que faran vostès? Votar en contra del punt 2 i del punt 3? Senyor president, era per saber exactament què votem.

El president

Senyor diputat, jo crec que els grups que donen suport al Govern ja han expressat que ells consideren que en el punt primer hi estan inclosos els dos, i que, per tant, no votaran una cosa redundant. Però, en tot cas, aquesta és l'explicació que han donat cada un dels grups i la votació aniria en aquest sentit.

Entenem tots la votació? Per tant, el primer punt de la proposta de resolució tal com queda seria... *(Veus de fons.)* Sí, sí, senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. De los Ríos i Martínez

A veure, una mica per clarificar. Aquí el que hem fet ha estat presentar una esmena, una esmena que substituïa tots tres punts. I, per tant, el que ha ofert –el que ha ofert– el senyor Teixidó ja no és tant una acceptació de la nostra esmena, sinó una transacció. Vostè ha transaccionat, perquè s'entenia que l'esmena substituïa tots tres punts. En cap lloc posa que és una esmena de supressió del punt 1, posa «esmena de supressió i d'addició» del global de la proposta de resolució. *(Remor de veus.)* A veure...

El president

Senyors diputats. Està el senyor Sergi de los Ríos amb l'ús de la paraula explicant la seva posició i, per tant, si hi han més paraules, les anirem donant.

Acabi amb la seva intervenció.

El Sr. De los Ríos i Martínez

A veure, jo entenc que el debat en aquests moments està centrat aquí: vostès presenten una proposta de resolució amb tres punts, i nosaltres presentem una esmena global per a la globalitat de la proposta de resolució. Aleshores, això és el que hi ha d'entrada.

Vostè el que fa en aquests moments és oferir una transacció, perquè això és una transacció: no es queda amb el cent per cent de la seva proposta de resolució, però tampoc es queda amb el cent per cent de l'esmena que nosaltres acabem de posar. Per tant, jo crec que situem el debat en aquesta transacció que s'ofereix en aquests moments.

El president

Correcte. Senyor Teixidó...

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, si vostè m'ho permet, aquí tenim una esmena número 1 que diu «de modificació», de modificació. Si no hi ha una esmena de supressió del punt 2 i del punt 3..., hi ha una modificació del punt 1. Però, de totes maneres, senyor president, és com ho interpretem nosaltres –és com ho interpretem. No té importància. El que demanem és: nosaltres estem disposats a variar el nostre primer punt per donar cabuda que tots junts votem per les balances fiscals, i volem mantenir el punt 2 i el punt 3, si els sembla oportú. Això és el que demanem. Res més.

El president

Senyora Rocío Martínez-Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Ens agradaria demanar simplement...

El president

A veure, la interpretació que fa el senyor Sergi de los Ríos és la interpretació correcta; és a dir, el Grup de Convergència i Unió no accepta en la seva integritat l'esmena que vostès han plantejat, els tres grups, com a esmena única, i, per tant, de modificació, sinó que fa una proposta que és una transacció en la qual diu: «Canvio el primer punt i deixo vius els punts segon i tercer.» Aquesta és la proposta de transacció que ha plantejat el Grup de Convergència i Unió a la seva esmena. I estem fent el debat que normalment s'acostuma a fer abans o durant, però l'estem fent en viu.

Senyora Olano, em demana la paraula?

La Sra. Olano i García

Senyor president, les posicions han quedat molt clares; li pregaria que procedíssim a la votació d'aquest punt, si us plau, perquè ja no es tracta de plantejaments, sinó que es tracta de procedir a la votació.

El president

Molt bé.

Passaríem, per tant... Hi ha aquesta esmena... (*Veus de fons.*) Senyors diputats i diputades que donen suport al Govern, doncs, passaríem en aquest moment a votació del primer punt de la moció, que és l'esmena transaccionada, és a dir, llevat que vostè retiri la transacció i ens planteji una altra qüestió. Però l'acceptació que està plantejada en aquests termes és aquesta. És a dir, per tant, el primer punt és l'esmena plantejada pels tres grups que donen suport al Govern, i el punt 2 i el punt 3 serien amb el tenor literal que estableix la proposta de resolució. Doncs, si no hi ha cap inconvenient...

(*Remor de veus.*)

A veure, és cert... No, no, a veure, aquí hi ha un element... A veure, senyors diputats i senyores diputades, el senyor Sergi de los Ríos ho ha dit amb tota claredat: el que ha ofert Convergència i Unió és una transacció; només es poden transaccionar si les dues parts estan disposades a transaccionar. No és obligatori –no és obligatori– que el grup que ha proposat, en la mesura que la seva proposta ha quedat desvirtuada, tingui l'obligació de transaccionar. Per tant, en aquest moment poden els grups que donen suport al Govern retirar la seva transacció, i aleshores el que quedaria és la proposta de resolució tal com l'ha plantejada el Grup de Convergència i Unió. És aquesta, vull dir..., és el que han de decidir vostès en aquest sentit: si ells no accepten en la seva integritat l'esmena, el que han de fer és decidir si la mantenen o no.

Res més.

(*Veus de fons.*)

Perdoni, quan hi ha una transacció, tècnicament són dos que s'han transaccionat. S'ha manifestat el Grup de Convergència i Unió proposant una transacció; els altres grups han d'acceptar si aquesta transacció és acceptada o no, i aleshores podríem passar a votar, perquè, si no, no hi ha modificació de la proposta de resolució que ha presentat Convergència i Unió.

(*El Sr. De los Ríos i Martínez demana per parlar.*)

Sí, senyor Sergi de los Ríos...

El Sr. De los Ríos i Martínez

Atès el debat i tot el que hem estat comentant en aquests moments, nosaltres retirariem la nostra esmena, amb la voluntat d'arribar a un acord amb el Grup de Convergència i Unió de signar una proposta de resolució relativa a balances fiscals conjunta en els termes que podem debatre. Per tant, és amb aquesta voluntat que a partir de demà els oferirem aquesta possibilitat de presentar una esmena conjunta tots quatre grups parlamentaris.

El president

Des d'aquesta perspectiva la que queda viva és la proposta de resolució tal com està plantejada i apareix inicialment per part de Convergència i Unió.

Senyor Teixidó, vostè demanava la paraula?

El Sr. Fernández Teixidó

Sí, seguint el mètode que vostè recomanava, president, ara ens toca dir a nosaltres respecte a la proposta d'ells què és el que pensem. Ja em semblava que tanta felicitat era impossible. Tenir un punt d'acord sobre les balances fiscals acceptant el primer punt i tenint ells la possibilitat de votar el segon i el tercer és un somni que pel que sembla és impossible. I, com a tal, nosaltres mantindrem la nostra proposta. Estem oberts a fer la proposta que vostès vulguin, quan vulguin, on vulguin, però avui vostès votaran en contra de les balances fiscals i de la nostra petició.

Gràcies, senyor president.

El president

Bé, passarem... (*El Sr. De los Ríos i Martínez demana per parlar.*) Sí, senyor Sergi de los Ríos, sí...

El Sr. De los Ríos i Martínez

Miri, senyor Fernández Teixidó, el tema de la publicació de les balances fiscals és un tema que supera els partits; i, per tant, nosaltres hem retirat la nostra esmena a fi i efecte que hi hagi unanimitat, i és aquesta la voluntat. El país està per davant dels partits.

El president

Bé, si no hi ha més intervencions, passaríem a votació.

El que queda viu, per tant, és la proposta de resolució en els termes que va plantejar Convergència i Unió el 28 de desembre, la que apareix publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

Vots a favor d'aquesta proposta de resolució?

Vuit.

Vots en contra?

(*Remor de veus.*)

Perdó, senyora Olano, si us plau, estem enmig d'una votació i vaig a continuar la votació. (*Algú diu: «No es pot tallar la votació.»*) Senyora Olano, no s'ha comptat el seu vot. Senyora Olano, si us plau...

Vots en contra?

(*Veus de fons.*)

Perdoni, estàvem enmig d'una votació... (*Veus de fons.*) Perdoni, és a dir, de vots a favor se n'han comptabilitzat 8.

Continuem la votació.

Vots en contra d'aquesta proposta de resolució?

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Demanaríem, si us plau, aturar la votació, perquè...
(*Veus de fons.*)

El president

En quin motiu es basa per demanar una aturada de votació, senyora diputada?

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

De parlar els tres portaveus de...

El Sr. Turull i Negre

Estem enmig de la votació; això no té precedents.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, amb tot el respecte... (*remor de veus*), amb tot el respecte, estem en plena votació, els grups parlamentaris poden votar en contra si volen votar en contra o abstenir-se, però estem votant a favor i hem votat a favor. Hi ha una diputada que ara és fora, justament perquè creu que ha votat. I jo crec que una altra cosa, senyor president, farà un flac servei a la comissió, malgrat que respectarem, naturalment, el que vostè decideixi.

(*Veus de fons.*)

El Sr. Domingo Domingo

Senyor president...

El Sr. Turull i Negre

Acabem la votació, senyor president.

El Sr. Domingo Domingo

Señor *presidente*, si es necesario, que se lea el artículo en el que se regulan las votaciones en el Reglamento, en el que claramente se dispone que no se puede interrumpir una votación.

(*Pausa llarga.*)

El president

Un moment, si us plau. A veure –un moment, si us plau–, en funció de la petició del senyor Domingo, s'ha plantejat si hi ha la possibilitat o no de suspendre la votació.

El Sr. Domingo Domingo

En todo caso, solamente se podrá votar abstención o «no». El voto de «sí» ya se ha pronunciado.

(*Remor de veus.*)

El president

Perdonin, evidentment..., és a dir, estem plantejant que hi ha una sollicitud per part d'un grup, o per part d'una sèrie de grups, en el sentit que demanen suspendre la votació. Vostè ha dit: «Escolti, que ens diguin si el Reglament ho permet o no.» Mirem si el Reglament ho

permet o no, i partir d'aquí, si el Reglament no ho permet, continuarem la votació, i si el Reglament..., aleshores decidirem el que hi hagi.

(*Pausa llarga.*)

A veure, senyors diputats i diputades, article 82: «Les votacions no es poden interrompre per cap raó. Mentre tenen lloc, el president o presidenta no concedeix la paraula i cap diputat o diputada no pot entrar ni sortir del Saló de Sessions o de la sala on es fan.» Des d'aquesta perspectiva... (*Veus d'«El contra està votat eh?»*) Perdonin, deixin que com a mínim en això, en funció que estem en un punt i que ha quedat claríssim que mentre hi ha una votació cap diputat pren la paraula, com ha quedat demostrat pel Reglament, apliquem el Reglament en aquest sentit.

Vots en contra?

(*Veus de fons.*)

El president

Perdonin, senyors diputats, els vots en contra no han estat recomptats. (*Algú diu: «Sí que han estat recomptats.»*) No han estat recomptats. Inicialment, i s'ha demanat una paralització, i per un error de la presidència he permès una qüestió que no és al Reglament. Per tant, no compliquem més la qüestió.

El president ha permès una qüestió i d'aquesta manera no s'ha votat, no tots els diputats que han exercit o volien exercir aquest..., l'han plantejat. (*Algú diu: «Per error del president.»*) Per error del president, evidentment. No, no, si ja li ho dic jo: per error del president.

Per tant, en funció d'aquest tema i que és el president el que presideix la reunió i no té possibilitats de saber quants diputats d'aquesta sessió volen exercir el seu vot en contra, continuem... (*Veus de fons.*) No, no està gravat, perquè no hi ha expressió de quin és el resultat que s'ha produït. Per tant, com que no n'hi ha, aquesta presidència el que necessita és saber quants diputats estan en contra d'aquesta proposta de resolució. I, en aquest sentit, el que no s'ha acabat de fer, ho acabarem de fer ara.

(*Veus de fons.*)

Vots en contra de la proposta de resolució?

Quinze.

Abstencions?

Queda rebutjada per 15 vots en contra i 8 a favor.

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia.

(*El Sr. Turull i Negre demana per parlar.*)

Senyor diputat...

El Sr. Turull i Negre

No, com a portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, voldria fer constar la nostra protesta en la manera com s'ha administrat això. S'ha deixat interrompre la votació; s'havia fet la votació en contra. Si alguna cosa té aquesta cambra darrerament és que això

pot ser vist per internet, per circuit intern, per tot arreu; i el fet que estiguessin distrets en altres coses o esperant instruccions no pot violentar el Reglament d'aquesta cambra. I, per tant, senyor president, volem fer constar la nostra protesta en això.

Gràcies.

El president

La posició que vostè expressa ja queda reflectida, i també la posició d'aquesta presidència respecte de com s'ha desenvolupat aquest punt. Evidentment, d'una situació com aquesta tothom n'aprèn, i els graus de flexibilitat que en altres moments..., i l'afavoriment en el debat que de vegades el Reglament no permet, tenint en compte que aquesta és la percepció que a partir d'utilitzacions del Reglament es plantegen determinats elements, doncs, crec que la presidència també n'aprendrà de l'ús del Reglament, i a partir d'aquests elements aquestes situacions ni altres semblants es produiran.

Senyora Olano, té la paraula.

La Sra. Olano i Garcí

Sí, senyor president. Per manifestar, com a portaveu del meu grup parlamentari, que sàpiga que he abandonat aquesta sala un cop ja havia votat, ja havia manifestat el vot en contra del nostre grup parlamentari a la proposta de resolució; i per això he sortit de la sala.

Gràcies.

El president

Crec que, com no havia acabat la votació, no prendré en consideració que ha incomplert el Reglament a una sol·licitud d'aquesta presidència que no l'abandonés.

(*Remor de veus.*)

Proposta de resolució

per la qual s'insta el Govern a presentar un informe sobre els components més rellevants de l'augment de preus (tram. 250-00604/08)

Passem al punt número 12 de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) Perdó, a l'11: Proposta de resolució per la qual s'insta el Govern a presentar un informe sobre els components més rellevants de l'augment de preus. Per a la seva defensa, té la paraula el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Fernández Teixidó

Gràcies, senyor president. Aquesta proposta té a veure amb l'evolució de la inflació, i és la darrera proposta d'una bateria d'iniciatives parlamentàries que hem portat avui a aquesta comissió amb la voluntat –podem veure ara el conjunt de les intervencions– d'anar apamant des del finançament, passant pel tema dels impostos, passant pel tema de l'acord de la competitivitat i acabant en la inflació, d'un conjunt de mesures que doni suport, des del meu punt de vista, a l'acció del Govern, entre altres coses, per combatre bona part de la conjuntura econò-

mica desfavorable que avui pateix la nostra ciutadania: empreses i particulars.

Si hi ha alguna cosa que fereix el moll de l'os de la competitivitat de les nostres empreses i el moll de l'os de la butxaca dels nostres contribuents, dificultant-los la vida, aquesta és la inflació. Si tots els grups parlamentaris ens podem posar d'acord en la importància d'un factor clarament pernicios per a l'economia catalana, aquest, senyor president, senyores i senyors diputats, és la inflació.

Hem tingut debats parlamentaris –en vàrem protagonitzar un ben recent: el senyor Millo amb el conseller Castells– en què hi havia una diagnòsi absolutament concordant: que la inflació era una dada perillosa que progressava perillosament i atemptava perillosament contra el nivell de vida dels nostres conciutadans. Hi havia aquest acord.

Des d'aquell debat a ara les coses han empitjorat, perquè les dades de la inflació mes darrere mes es comporten, diguem-ne, de manera díscola i perillosa. Què planteja el nostre grup? Doncs, planteja, amb la mateixa voluntat d'abans, doncs, instar el Govern que finalment tinguem un estudi amb les propostes que el Govern planteja per combatre la inflació. Res més. El que proposem aquí, senyores i senyors diputats, és un informe que, d'alguna manera, en tres mesos ens permeti actualitzar sense més les mesures per combatre la inflació.

Voldria dir-li, senyor president, que això no hauria de ser particularment difícil, perquè el Govern disposa d'un informe, aquest informe, amb un conjunt de mesures, ha estat contrastat amb la pràctica, el senyor conseller n'ha parlat als plens, d'aquest informe, i el que demanem, si vostè m'ho permet, senyor president, és una actualització d'aquest informe. I ho demanem amb tres mesos, perquè puguem tornar a discutir en aquesta cambra com ha evolucionat la inflació, i, el que és més important, com han evolucionat les mesures que el Govern va decidir endegar en el seu dia i que segur que ara voldrà intensificar per combatre la inflació.

Aquest és l'objectiu de la nostra proposta: que puguem tenir aquest estudi i puguem tenir aquestes mesures, que crec que hauria de, si més no, fer que els grups parlamentaris en el seu conjunt entenguessin com a valués que el Govern envii l'informe i les mesures puguin ser primer aplicades, després avaluades.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. No hi han esmenes a aquesta proposta de resolució. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Capdevila.

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. Bé, decebuda per en tot cas la manifestació del punt anterior de buscar la unanimitat però no haver-la volgut aconseguir, voldria dir, doncs, que coincidim plenament amb la preocupació del senyor Teixidó i del seu grup parlamentari pel que fa al creixement de la inflació i també per la com-

petitivitat, com hem vist també que, de fet, treballant en l'acord estratègic justament s'hi cerca posar mesures per tal de combatre-ho.

Tot i així, permetin-me que comenci la meua intervenció amb una pregunta que voldria fer al Grup Parlamentari de Convergència i Unió en la mesura, doncs, que té llarga experiència de donar suport a governs anteriors, en els quals governava també Convergència i Unió. Què va fer CiU en aquell moment quan governava per abaixar el preu de la benzina? O què va fer per abaixar el preu del blat? O de l'arròs, la soja, el coure, el ferro? O perquè els països asiàtics deixessin o deixin de consumir aquests productes que no facin que pugin els preus?, que és un dels factors pels quals, doncs, aquests preus pugen. O bé què farien en contra de la pressió especulativa dels grups dels futurs?, altres dels motius que afecten els preus.

Bé, tot això ho dic perquè tots sabem o coneixem el liberalisme del senyor Teixidó, i que crec que és defensor conegut de l'economia de mercat. I, per tant, no cal que li expliquem o que li recordem que els preus els posa el mercat, no els governs.

També li voldria recordar la resposta que el seu grup parlamentari, quan donava suport al Govern, per allà l'any 2002, donava a preguntes o a propostes similars a aquestes. I en aquells moments, doncs, eren, per exemple, la manca de competències dels governs en política monetària o bé de no existir precedents o antecedents en plans i mesures específiques per combatre aquest tema.

Tot i així, crec que el Govern al qual donem suport els tres grups de l'entesa no amaga el cap sota l'ala i en el seu moment, el juny del 2006, va fer un pla de mesures per combatre la inflació, que, de fet, anualment..., el juny 2007 ja va fer el seu balanç, i té previst... I, per tant, creiem que hem de deixar que continuï treballant intensament com ja ha fet fins ara per desenvolupar aquest pla de mesures, i, en tot cas, esperar que, doncs, en aquest segon any de vigència, tal com té previst, faci aquest balanç.

Tot i així, també recordem que des del Departament d'Economia i Finances es du a terme amb caràcter mensual una anàlisi tècnica de l'evolució de la inflació i dels seus determinants, i que es publica a bastament i és assequible i a l'abast de tothom que ho vulgui consultar.

Per tots aquests motius, doncs, no donem suport a aquesta proposta i, per tant, considerem que cal rebutjar-la.

El president

Gràcies. Senyor Sergi de los Ríos...

(Veus de fons.)

Gràcies.

Per part del Partit Popular, la diputada senyora Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres considerem, com manifesta la proposta de resolució, que la inflació afecta directament el poder adquisitiu de les famílies i

la competitivitat de les empreses. Per això, no només cal que el Govern publiqui, sinó també que prengui mesures, i en aquest sentit donem recolzament que es presenti aquest informe en el termini de tres mesos, temps suficient, atès que ja s'estan publicant les dades, perquè estudiï aquests elements rellevants i prengui mesures respecte a això.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyor Pi...

(Veus de fons.)

Senyor Domingo, per part del Grup Mixt...

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Para mostrar el apoyo de nuestro grupo parlamentario, de Ciudadanos, a la propuesta de resolución presentada por el Grupo Parlamentario de Convergència i Unió.

Únicamente señalar que los datos que contenía la exposición de motivos de la propuesta de resolución ya son obsoletos: hoy hemos conocido el informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en el que se fijaba que los índices de precio al consumo en el mes de enero ya son del 0,6 y la variación interanual es del 4,4 –no del 4,2, como se reflejaba en el informe anterior. Es decir, que vemos que la tendencia –como bien se definía en la exposición de motivos– es de un incremento galopante.

Por todo ello, mostramos nuestra preocupación por estos datos y la necesidad de que el Gobierno..., entendiendo lógicamente que, efectivamente, existen aspectos de macroeconomía que pueden tener sus consecuencias y su influencia en el incremento del índice de precios al consumo, pero, al hilo de lo que ya se manifestó no hace mucho tiempo en el propio Pleno del Parlamento de Cataluña en relación con el incremento del precio de productos agrícolas y se adoptó por parte del Pleno, por unanimidad, una serie de propuestas destinadas, precisamente, a corregir esa tendencia alcista, no acabamos de entender, si entonces se apoyaron unas medidas ciertamente similares a las que aquí se proponen, que hoy no se concrete, en un período de tres meses –como bien se expresa en la propuesta de resolución–, la necesidad de elevar un informe que con carácter general, y no solamente relativo a los precios relacionados con los productos agrícolas, tenga o se informe sobre los aspectos más relevantes del aumento de precios en Cataluña.

Por todo ello, se dará apoyo a la propuesta de resolución.

El president

Votem. *(El Sr. Fernández Teixidó demana per parlar.)*
No hi ha motiu per cap intervenció respecte a això.

El Sr. Fernández Teixidó

Si vostè m'ho permet, podrà jutjar...

El president

Senyor diputat, no hi ha motiu per a cap interrupció. Votem, perquè no hi han esmenes.

Vots a favor?

El Sr. Fernández Teixidó

Per al·lusions, senyor president, li demano respectuosament.

El president

Per al·lusions? Perdoni, hi han hagut les al·lusions generals que es produeixen a tot tema. Per tant, no hi ha motiu per les al·lusions.

(Veus de fons.)

No, la Mesa, senyora diputada, li donarà la paraula quan la demani. Per tant, no parli.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Onze.

Vots en contra?

Dotze.

Queda rebutjada per 12 vots en contra i 11 a favor.

Sol·licitud de compareixença

de representants de la coordinadora Tanquem les Nuclears perquè exposin l'impacte ambiental de les incidències de funcionament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs (tram. 356-00262/08)

Punt dotzè: Sol·licitud de compareixença de representants de la coordinadora Tanquem les Nuclears davant de la Comissió d'Economia i Finances, presentada pels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per defensar la proposta de sol·licitud, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Terrades. No? *(Pausa.)* Perdó, el senyor Pi, Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies. Diferents grups parlamentaris hem rebut la petició de la coordinadora Tanquem les Nuclears –que agrupa Greenpeace, Ecologistes en Acció, el Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear, Depana i la Fundació Terra– per tal de comparèixer a la comissió i exposar l'impacte ambiental de les incidències de funcionament de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs. Amb la voluntat que la seva compareixença no només sigui acordada, sinó que pugui ser acordada pel màxim nombre de grups parlamentaris, presentem aquesta sol·licitud de compareixença.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Per posicionar-se els grups que no l'han presentada. En primer lloc, el Grup de Convergència i Unió.

El Sr. Turull i Negre

Hi votarem a favor.

El president

Grup del Partit Popular de Catalunya...

La Sra. Olano i García

Hi votarem a favor.

El president

El Grup Mixt...

El Sr. Domingo Domingo

Le daremos apoyo.

El president

Molt bé, doncs, per les manifestacions, si els sembla bé, considerariem aprovat això per unanimitat.

(Pausa.)

Doncs, sense cap punt més, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les set del vespre i dotze minuts.